

Διαχριστιανικών Σχέσεων. Κατ' αὐτὴν ἐξητάσθησαν διάφορα θέματα κοινῶς ἐνδιαφέροντος.

Κατὰ κύριον λόγον ἡ συζήτησις ἐστράφη περὶ τὴν Μεγάλην Σύνοδον καὶ τὴν ἀνάγκην αὐστηρᾶς τηρήσεως τῆς κανονικῆς τάξεως.

Γ'. Εἰς Αἴγιναν.

Τὴν 9 Νοεμβρίου ὁ ἀγιώτατος Πατριάρχης μετέδωκε συμφώνως πρὸς τὸ πρόγραμμα εἰς Αἴγιναν, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου καὶ πολλῶν Ἀρχιερέων καὶ κληρικῶν. Ἡ μετάβασις ἐγένετο διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου ΚΑΜΕΛΙΑ, τὸ ὁποῖον χάριν εὐλογίας ὁ ἰδιοκτήτης του κ. Νικόλαος Βατικιώτης ἔθεσε εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην.

Ὁ Γενικὸς Λιμενάρχης Πλοίαρχος Α.Σ. κ. Σπυρίδων Δόλας καὶ ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας κ. Παῦλος Σαρλῆς ἐχαιρέτισαν τὸν Πατριάρχην κατὰ τὴν εἰς τὸ πλοῖον ἐπιβίβασίν του καὶ τιμῆς ἐνεκεν συνώδευσαν αὐτὸν εἰς Αἴγιναν.

Ἡ ὑποδοχὴ εἰς τὴν ἐν Αἴγινη Ἱερὰν Μονὴν τῆς Ἁγίας Τριάδος, τῆς ὁποίας κτίτωρ ὑπῆρξεν ὁ ἅγιος Νεκτᾶριος, ἐγένετο κατὰ τὸ Μοναστηριακὸν τυπικὸν ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν μοναζουσῶν καὶ τῶν πολυπληθῶν προσκυνητῶν.

Ἡ θεία Λειτουργία ἐτελέσθη ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου συμπαραστατουμένου ὑπὸ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Κερκύρας κ. Πολυκάρπου, Ὑδρας κ. Ἱεροθέου, Καρυστίας κ. Σεραφεῖμ καὶ Τούσλας κ. Βασιλείου.

Εἰς τὸ τέλος τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Σεβ. Μητροπολιτὴς Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἴγινης ἀπηύθυνε πρὸς τὸν Πατριάρχην τὴν ἀκόλουθον προσλαλίαν.

Μακαριώτατε,

Τὸν ναόν, εἰς τὸν ὁποῖον ἐδρισκόμεθα, ἔκτισεν ὁ ἅγιος Νεκτᾶριος ὁ θαυματουργός. Ἡ ζωὸς παρόδοσις διέσωσε τὴν ἁγίαν μορφὴν του πληρῆ προσητίου καὶ χάριτος, ἐτέλει ἀνελλιπῶς τὴν Θ. Μυσταγωγίαν καὶ ἔπαιρνε δύναμιν καὶ ἰσχὺν διὰ τὰ παλαίσματα τῆς ἀγγελικῆς πολιτείας του καὶ διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν σφοδροτάτων διωγμῶν, τοὺς ὁποίους ὑπέστη.

Σᾶς ἐμπιστεύομαι, Μακαριώτατε Δέσποτα, διὰ πάντοτε δοᾶκίς ἀξιούμεθα μετὰ τῶν ἁγίων πατέρων τῆς νήσου αὐτῆς νὰ λειτουργῶμεν εἰς αὐτὸν τὸν ἁγιοθάδιον Ἱερὸν Ναὸν καὶ νὰ ἐγγίζωμεν μετὰ ἀναξίας πηλῖνας χεῖρας αὐτὴν τὴν φλεγόμενην ἀγιωτάτην τραπέζαν, ἀναβαπτίζόμεθα. Κρονοὶ θείας Χάριτος κατακλύζουν τὸ ἐσώτερον εἶναι μας. Αἱ θλίψεις καὶ αἱ στενοχωρίαι ἀπαλύνονται! Ἡ καρτερία καὶ οἱ ἐλπίδες κρατύνονται. Ἐμφανίζεται οἶονεὶ αὐτὸς ὁ ἅγιος καὶ ἀπευθύνει πρὸς ἡμᾶς μετὰ τὴν γλυκεῖαν καὶ

ἡρεμον φωνὴν του τὰς προσφιλεῖς του λέξεις: Κατατρεθῆσατε! διατὶ ἀσχάλλετε; διατὶ ἀποκάμνεται εἰς τὰς δοκιμασίας; πειρασμός ὑμᾶς οὐκ εἴληφε εἰ μὴ ἀνθρώπινος.

Ζῶντα εἰσέει πνευματικὰ του παιδιὰ τὸν ἐνθυμῶνται εἰς αὐτὸ τὸ ἅγιον βῆμα, ὅπου πρὸ ὀλίγου εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν πνεῦμα ἐπουράνιον, εὐρομεν πίστιν ἀληθῆ, τὸν ἐνθυμῶνται, λέγω, πεσμένον εἰς τὰ γόνατα πρὸ τοῦ ἐσταυρωμένου καὶ λούοντα τοὺς πόδας τοῦ σταυροῦ μετὰ τὰ δάκρυά του καὶ, ὅπως ὁμολογεῖ καὶ ὁ ἴδιος, ἀνεύρισκε ὁδὸν ἀναρρυχῆς καὶ ἀνέσεως καὶ τοιοῦτοιτρόπως αὐτὸ τὸ μικρὸν ἄδυνον, τὰ ἅγια τῶν ἁγίων τῆς ἱερᾶς Μονῆς του, μετεθάλετο καὶ εἰς τῆς ψυχῆς του τὸ ἄδυνον καὶ εἰς τὴν βαρύτητα δοκιμασθεῖσαν καρδίαν του τὰ ἅγια τῶν ἁγίων. Ὁλόκληρος ἡ ζωὴ τοῦ ἁγίου μας ὑπῆρξε συνεχῆς διωγμὸς καὶ κατατρεγμός. Ἐδιώχθη ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ ἦλθεν ὡς ἔκπιωτος εἰς τὴν ἐλληνικὴν γῆν. Ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἱερὰν μονήν, εἰς τὴν ὁποῖαν ἀπεσούθη δὲν ἔπαυσαν αἱ δοκιμασίαι, αἱ συκοφαντίαι, αἱ ὕβρεις μέχρι τῆς ἐσχάτης ἐξοδίου σιγμῆς. Καὶ εἰς ταῦτα πάντα ἀντίδοτον τοῦ μὴ ἀποθανεῖν, πηγὴν δυνάμεως καὶ ζωῆς ἀπετέλει ἡ ἁγία αὐτῆς τραπέζα, πρὸ τῆς ὁποίας παρόστημεν καὶ ἡμεῖς σήμερον καὶ ἡξιώθημεν ἐμπληροθῆναι τῆς ἐν τῷ Κυρίῳ Ἰησοῦ ἰουφῆς, μεγαλύνοντες μετὰ σιγῆς ἅγια τὰς δύο τοῦ Σωτῆρος Παρουσίας. Ἴδού διατὶ μετὰ συναισθήματα βαθυτάτης ἐξάρσεως καὶ συγκινήσεως παρόστημεν διὰ μίαν εἰσέει φορὰν πρὸ τῆς ἁγίας τραπέζης τοῦ ἁγίου μας.

Μακαριώτατε,

Ἡ σεπτὴ καὶ ἁγία μορφὴ σας μετὰ ἰδιαιτέραν, μετὰ μοναδικὴν δύναμιν, διὰ λόγους τοὺς ὁποίους ἀδυνατῶ νὰ ἐκφράσω, ὑπέμνησε εἰς τὸν ὁμιλοῦντα σήμερον πάντα ταῦτα. Δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Κυρίῳ διὰ τὴν ὄντως μεγάλην δωρεὰν τῆς παρουσίας σας μεταξὺ ἡμῶν τοῦ ἀξίου ἡγέτου τῆς ἀδελφῆς ὀρθοδόξου Σεβθικῆς Ἐκκλησίας καὶ διὰ τὴν εὐλογητὴν εὐκαιρίαν τῆς σημερινῆς ἱεραουργίας, τὴν ὁποῖαν ὁ ὁμιλῶν καὶ οἱ ἅγιοι Ἕλληνες ἀδελφοὶ συλλειτουργοὶ οὐδέποτε θὰ λησμονήσωμεν.

Εἰς μαρτύριον αὐτῆς τῆς θειοτάτης μυσταγωγίας καὶ κοινωνίας ἡ τοπικὴ Ἐκκλησία τῆς νήσου καὶ ἡ ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου ἠχθησαν εἰς τὴν ἀπόφασιν, νὰ σᾶς προσφέρουν τιμῆμα ἐκ τῶν χαριστοδούτων λειψάνων τοῦ ἁγίου μας εἰς εὐλογίαν, ἀγριασμόν καὶ ἐνίσχυνον, μάλιστα κατὰ τοὺς σημερινούς κροσίμους καὶ καταλυτικὸς καιροῦς.

Ἐχοντες, Μακαριώτατε Πατριάρχα, τὸ Δείψανον τοῦτο ὡς θησαυρὸν πολύτιμον, σκέπην κραταῖαν καὶ βοήθειαν ταχυήν, μὴ παύσητε, παρακαλοῦμεν, ὑποσῶντες χεῖρας ὁσίους καὶ ὑπὲρ τῆς ταπεινότητος ἡμῶν καὶ ὅλης τῆς ἁγίας Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ μαρτυρικοῦ γένους μας.

Ἀπαντῶν ὁ Μακ. Πατριάρχης, εἶπε:

Σᾶς ἐκφράζω ἰδιαίτερας εὐχαριστίας διὰ τὸν πολύτιμον θησαυρὸν, τὸν ὁποῖον μᾶς δίδετε. Ἐὰν μᾶς εἶχατε χαρίσει τὰ ὁποιαδήποτε ἐπίγεια πολύτιμα ἀγαθὰ, ὅλα αὐτὰ θὰ ἦσαν προσωρινά, παροδικά.

Μᾶς ἐδώσατε θησαυρὸν πολύτιμον, ποὺ οὐδέποτε θὰ καταλυθῆ καὶ ἡ ἀξία του οὐδέποτε θὰ μειωθῆ.

Εὐχαριστῶ τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Σεραφεῖμ, ποὺ μᾶς ἐκάλεσε νὰ τὸν ἐπισκεφθῶμεν καὶ ποὺ συμπεριέλαβεν εἰς τὸ πρόγραμμα τὴν ἐπίσκεψιν εἰς τὴν ἱερὰν αὐτὴν μονήν, καὶ μᾶς παρέσχε ἔτσι τὴν εὐκαιρίαν νὰ προσκυνήσωμεν τὸν ἅγιον θαυματουργὸν Νεκτάριον. Μὲ ὅλην τὴν σημασίαν τῆς λέξεως ἠμποροῦμεν νὰ εἴπωμεν ὅτι «σήμερον ἡ χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἡμᾶς συνήγαγε».

Πολλὰ ἀγαθὰ τοῦ κόσμου αὐτοῦ ἐθαύμασαν κατὰ καιροὺς οἱ ἄνθρωποι. Ἀλλ' ὅλα αὐτὰ, ὡς παροδικά, ἐξηφανίσθησαν καὶ δὲν ὑπάρχουν πλέον ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπως ἄλλοστε παρόχεται καὶ ἡ δόξα τοῦ κόσμου τούτου, ἐνῶ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἁγίων του μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος καὶ ἐπέκεινα.

Ἐπηρεολούθησαν ἡ διαρκείας μιᾶς ὥρας λιτάνευσις τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνης καὶ τῶν τιμίων Λειψάνων τοῦ ἁγίου Νεκταρίου, τὴν ὁποῖαν παρεχολούθησαν καὶ οἱ δύο σεπτοὶ Προκαθημένοι.

Ἐν συνεχείᾳ παρετέθη εἰς τὸ Ἐνοδοχεῖον ΔΑΝΑΗ γεῦμα εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν ὁ Νομάρχης, πολλοὶ δουλευταί, οἱ Δήμαρχοι Αἰγίνης κ.ἄ.

Κατ' αὐτὸ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης κ. Ἱερόθεος, προσφωνῶν εἶπε:

Μακαριώτατε Πατριάρχα τῶν Σέρβων,

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος,

σεβασμιώτατοι ἅγιοι ἀδελφοί,

τίμιον Προεσβυτέριον,

κύριε Νομάρχα,

κύριε Γενικὸ Ἐπιτελεῖ τῶν Ὑπουργείων Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας,

κύριοι Βουλευταί,

κύριε Διευθυντὰ τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν,

κύριε Δήμαρχε,

κύριοι Ἐκπρόσωποι τῶν Ἀρχῶν Πειραιῶς καὶ Νήσων,

ἀγαπητοὶ συνδαιτυμόνες,

Ἡ νῆσος Αἰγίνης ζῆ μίαν ἀπὸ τὰς μεγάλας ὥρας τῆς. Κατὰ τὸ διάστημα τῶν μακρῶν χιλιετηρίδων

τοῦ ἱστορικοῦ βίου τῆς ἐγνώρισε σιγμὰς μεγαλείου καὶ πνευματικῆς ἀκμῆς. Μετὰ τὴν δόξαν τῆς συμμετοχῆς τῆς εἰς τὰς θρυλικὰς ναυμαχίας τῆς προχριστιανικῆς Ἑλλάδος, ἐδέχθη τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Ἀποστόλου Κορίθου, ὁ ὁποῖος ἐθεμελίωσε τὴν Τοπικὴν Ἐκκλησίαν, τὴν Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν Αἰγίνης. Ἐξῆσε ἀκολούθως ὅλας τὰς περιπετειὰς τοῦ μαρτυρικοῦ Γένους τῶν Ἑλλήνων, συμμετέχουσα εἰς προσφορὰς καὶ θυσίας μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης κατὰ τὴν ὁποῖαν μετὰ τὸ 1821 ἀνεκηρύχθη εἰς πρώτην πρωτεύουσαν τοῦ μικροῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους. Ὁ πρῶτος Ἑλληὴν Πρωθυπουργὸς ὁ Ἰωάννης Καποδίστριας, ὑψωσεν εἰς αὐτὴν τὸ Κυβερνεῖον του καὶ τὸ πρῶτον ἱστορικὸν Ὁρφανοτροφεῖον, τὸ ὁποῖον ἐστέγασε τὰ ἔσρημα ὀρφανὰ Ἑλληνόπουλα τοῦ μεγάλου ἀγῶνος. Καὶ οἱ εὐλαβεῖς Αἰγινήται ὑψωσαν εἰς τὴν Νῆσον τοὺς ἑκατοντάδας Ἐκκλησιῶν. Ἐπικαλούμενοι τὴν Θεῖαν εὐνοίαν καὶ βοήθειαν εἰς τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς ἀγωνίας των. Ἀπὸ τὰ Ἑλληνικὰ Νησάκια ἡ Αἶγινα ἔχει τὰς περιουσιέρας Ἐκκλησίας. Τὸ μέτωπόν της στεφανώνεται μὲ τὰ Βυζαντινὰ Ἐκκλησάκια τῆς Παλιᾶς - Χώρας, ἡ ὁποία χαρακτηρίζεται ὡς ὁ νησιωτικὸς Μυσιστᾶς τῆς Ἑλληνικῆς Γῆς. Εἶναι ἡ Νῆσος τῶν τριῶν καὶ πλέον ἑκατοντάδων Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν δέκα Ἁγίων περὶ τῶν ὁποίων ἀμιλλήσαμε τὴν πρώτην κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Θεῖας Μυσταγωγίας.

Ἁγιώτατε Πάτερ,

Ἡ βαθύτατα θεοσκευομένη καὶ Ἀποστολικὴ Νῆσος τῆς Αἰγίνης ἐδριστεύεται τὴν σιγμὴν αὐτὴν ἐνώπιόν σας. Εἶναι παρόντες ἐκπρόσωποι ἀπὸ ὅλας τὰς τάξεις τοῦ λαοῦ τῆς. Καὶ εἶναι βαθύτατα συγκεκινημένοι διότι ἡ παρουσία σας, Ἁγιώτατε Πατριάρχα, ἡ παρουσία τοῦ Μακαριωτάτου ἡγέτου τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας μετὰ τῆς περὶ Αὐτὸν Ἱερᾶς Συνόδου, ἀποτελεῖ ἐπίσημην τιμὴν καὶ μεγάλην εὐλογίαν. Ζῆ ἡ Νῆσος μας, ὅπως ἐλέχθη, μίαν ἀπὸ τὰς μεγάλας ὥρας τῆς, τὴν ὁποῖαν θὰ ἐνθυμηταί πάντοτε καὶ ἀπὸ τὴν ἀνάμνησιν τῆς ὁποίας θὰ ἀντλήθῃ δυνάμεις.

Διότι —πρέπει νὰ διακηρύξωμε— τοὺς ἀδελφοὺς Ὀρθοδόξους Σέρβους, τὰ πιστὰ τέκνα τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, γνωρίζομε καὶ ἀγαποῦμε βαθύτατα.

Κατὰ καιροὺς ἔχουν ἐπισκεφθῆ τὴν Νῆσον μας πολλὰ παιδιὰ σας —ὅπως ὁ π. Ἀθαν. Γιέφτις— καὶ ἔχουν ἀνέλθει εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν προσκυνηταὶ τοῦ Τιμίου Λειψάνου τοῦ Πολιούχου καὶ Προστάτου μας Ἁγίου Νεκταρίου τοῦ Θαυματουργοῦ. Ἦλθε πρὸς μὴνὼν καὶ ἓνας Σέρβος Προεσβύτερος ἀπὸ τὴν Γερμανίαν νὰ προσκυνήσῃ μὲ ἐγγνωμοσύνην διότι εἶχε θεράπευθῆ, χάριτι τοῦ Ἁγίου μας, ἀπὸ βαρῦτατον νόσημα. Καὶ τὰ τέκνα σας αὐτὰ, Μακαριώτατε, μᾶς ἐδίδαξαν πολλὰ μὲ τὴν βαθεῖαν εὐλάβειαν, τὴν ζῶσαν πίστιν, μὲ τὴν ἐνάρετον καὶ ἁγίαν ἀναιστροφήν των. Ἀλλὰ καὶ ἰδικὰ μας παιδιὰ καὶ ἀπὸ τὴν Νῆσον

μας ἔχουν ἐπισκεφθῆ τὴν Ὁρθόδοξον Πατριδα σας καὶ ἐπέστρεψαν πολλὰ θαυμασιὰ διηροῦμενοι διὰ τὴν Ἀδελφὴν Σερβικὴν Ἐκκλησίαν καὶ διὰ τὰ πιστὰ τέκνα σας. Ἰδιαίτερος ἐδιδάχθησαν ἀπὸ τὸν Διδάσκαλον τῆς Θεολογίας καὶ τῆς ἀρετῆς, τέκνον ἰδικόν σας καὶ τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Σάμπατς κ. Ἰωάννου, τὸν Πατέρα Ἰουσιτῖνον Πρόποβις, εἰς τὸν ὁποῖον παρακαλοῦμεν ὅπως διαβιβάσητε ἀσπασμὸν ἀδελφικῆς ἀγάπης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Νήσου.

Μακαριώτατε Πατριάρχα,

Εἰς τὸ πρόσωπόν σας βλέπομε τὴν θείαν σφραγίδα τῆς ὠραίας καὶ κατανυκτικῆς δυνάδος τῶν φωτιστῶν καὶ Προσφαιτῶν τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας καὶ κτητόρων τῆς ἐνδόξου Ἀγιορειτικῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Χιλανδαρίου, οἱ ὅποιοι εἶναι ἴσους ἀγαπητοὶ εἰς τοὺς Ὁρθοδόξους Ἕλληνας, τοῦ Ἁγίου Σάββα τοῦ Βασιλόπουδος καὶ τοῦ Ἁγίου Συμεὼν τοῦ Μυροβλήτου, τοῦ κατὰ σάρκα πατρός του, οἱ ὅποιοι ἴσους ἐμπνεόν μετὰ τὸ κατανυκτικὸν συναξάριόν των καὶ τὰς ταπεινὰς καρδίας των.

Ἐπικαλούμενοι τὰς ἐδλογίας των, Μακαριώτατε Πατριάρχα καὶ Ἀγιώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος καὶ Σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς, κ. Νομάρχα, κ. Δήμαρχε, κ. Γενικὴ καὶ λοιποὶ συνδαιτυμόνες, ἐφροῦμεν τὸ ποιτήριο, εὐχόμενοι ὑγείαν καὶ ἄμφω καὶ μακροημέρευσιν διὰ τὸν Ἀγιώτατον Πατριάρχη καὶ τὴν συνοδείαν αὐτοῦ καὶ τὸ ἐκκλησιαστικὸν πλῆρωμα τῆς φιλιότητος ἀδελφῆς Ὁρθοδόξου Σερβικῆς Ἐκκλησίας.

Καὶ παρακαλοῦμε νὰ δεχθῆτε Ὑμεῖς καὶ ἡ Ἐκλεκτὴ Σύνοδος Σας, εἰς ἀνάμνησιν τῆς σημερινῆς ἐορτῆς ἡμέρας, μικρὰν εὐλογίαν, δωρήματα τῆς καθ' ἡμᾶς Τοπικῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου.

Ὁ Ἀγιώτατος Πατριάρχης κ. Γερμανὸς ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς:

Εὐχαριστῶ ὀλοφύγως τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Ὑδρας δι' αὐτὰ πού εἶπεν ἀναφερόμενος εἰς ἡμᾶς.

Εὐχαριστῶ δι' αὐτὸ καὶ τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν κ. Σεραφεῖμ, διότι μᾶς προσεκάλεσεν εἰς τὴν ἐορτὴν αὐτὴν, πού ἴσους μᾶς ἐδίδαξε.

Ἡμεῖς, σὺν Ἐκκλησίᾳ, ἐπεράσαμεν μεγάλην θλίψιν πού δυσκόλους στιγμὰς σκληρᾶς δοκιμασίας. Τὸ ἔθνος μας εἶναι λαὸς ἥσυχος καὶ εἰρηνικός· ἀνδρὸν δὲν τὸ πειράζει, δὲν σὲ πειράζει ποτέ. Ἔχει ὅμως τὸ ἀτύχημα νὰ εὐρίσκειται εἰς ἓνα στανροδόμῳ. Ὅσοι θέλουν νὰ κατέλθουν ἀπὸ τὸν Βορρᾶν πρὸς τὸν Νότον καὶ ὅσοι νὰ προχωρήσουν πρὸς Βορρᾶν μᾶς εὐρίσκουν εἰς τὸν δρόμον τους, πάντοτε εἰτοιμοὺς δι' ἀγῶνας σκληροῦς.

Σήμερα ἐδῶ εὐτυχήσαμεν νὰ ἴδωμεν τὴν εὐσέβειαν τοῦ λαοῦ εἰς τὴν λειτουργίαν καὶ τὴν μακρὰν λιτανείαν. Εἶδομεν τὴν κατάνυξιν, μετὰ τὴν ὁποῖαν ὄλοι προσήρχοντο εἰς τὴν θείαν λειτουργίαν καὶ προσήρχοντο. Εἶδομεν τὴν εὐλάβειαν καὶ τάξιν πού ἐπεκράτησαν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς λιτανείας.

Ἐκοῦσαμεν διὰ τὴν πίστιν τοῦ λαοῦ καὶ τὴν ἱερότητα τοῦ τόπου αὐτοῦ, πού ἐνῶ εἶναι ἴσους μικρὸς ἔχει δέκα μεγάλους ἀγίους καὶ τριακοσίας ἐκκλησίας! Αὐτὸ δὲ εἶναι πού ἐνδεικτικόν. Καὶ ἰδοὺ διατί: Εἶχα ἀκούσει διὰ αἱ περισσότεραι ἐκκλησίαι ἐπῆρχον εἰς τὴν Μόσχαν. Ἐλεγον πὺς ἐκεῖ ἐπῆρχον 1.600 ἐκκλησίαι. Αὐτὸ ὅμως ἦτο μία ὑπερβολή. Εἰς τὴν πραγματικότητα δὲν ἐπῆρχον περισσότεραι ἀπὸ 600 - 700. Ἀλλὰ τί εἶναι 600 ἢ 700 ἐκκλησίαι διὰ μίαν πόλιν ἴσους μεγάλην, ὅσον ἡ Μόσχα; Καὶ σήμερον πληροφροῦμαι δι' ἓνα μικρὸ νησάκι, ἡ Αἴγινα, ἔχει τριακοσίας (300) ἐκκλησίας. Ἀριθμητικῶς τὸ ἡμῶν. Ποσοτικῶς ὅμως πενήτην φορὰς περισσότερας. Ἀὐτὸ εἶναι ἡ ἀληθινὰ γῆ ἀγία καὶ τὸ ἄγιον ἔθνος.

Συγκινημένοι βαθύτατα ἀπὸ ὅλα, εὐχόμεθα, ὁ Κύριος διὰ τῶν προσευχῶν τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου καὶ ὄλων τῶν ἄλλων ἐδῶ ἀθλησάντων ἀγίων νὰ χαρίξῃ εἰς ὅλους κάθε χαρὰν καὶ εὐτυχίαν.

Μετὰ τὸ πέρας τοῦ γεύματος ὁ Μακ. Πατριάρχης, προπεμφθεὶς ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου, τῶν ἀρχῶν, τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τῆς νήσου, ἐπεβιβάσθη τοῦ πλοίου «ΚΑΜΕΛΙΑ» καὶ ἐπέστρεψεν εἰς Ἀθήνας.

ΙΑ'. Εἰς Μετέωρα.

Τὴν ἐπομένην 10ην Νοεμβρίου, ὁ Μ. Πατριάρχης, προπεμφθεὶς ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Σεραφεῖμ καὶ τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Δωδώνης κ. Χρυσοστόμου, τῶν Παν. Ἀρχιμ. Ἰακώβου Κορβίτη καὶ Τιμοθέου Τριβιζᾶ καὶ τοῦ ἀδελφ. Πρωτοπρεσβ. κ. Στεφάνου Ἀβραμίδου, ἀνεχώρησε διὰ τὰ Μετέωρα, ὅπου, καί, ἀφίχθεις περὶ τὴν 12.30' μεσημερινῆν, ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Τρίκκης καὶ Σταγῶν κ. Στεφάνου, περιστοιχομένου ὑπὸ τοῦ Πανσοφ. Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱ. Μ. Τρίκκης κ. Γεωργίου Στέφανα, τῶν Ἱεροκλήρων ἀρχιμ. Ἰγνατίου Πούτου καὶ Ἐδγενίου Θεοδοσιάδου, τοῦ Ἡγουμένου τῆς Ἱ. Μονῆς Μεταμορφώσεως - Μετεώρων ἀρχιμ. Χαρίτωνος Σαρρῆ, κ.ἀ.

Ὁ Πατριάρχης καὶ ἡ ἀκολουθία μετέβησαν ἐν συνεχείᾳ εἰς τὸ Καθολικὸν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ὅπου καὶ ἐγένετο δοξολογία ἐπὶ τῇ ἀφίξει αὐτοῦ.

Μετὰ τὴν δοξολογίαν ἠκολούθησεν ξενάγησις ἀνὰ τὴν Μονήν. Ἐν συνεχείᾳ παρετέθη γεῦμα εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἰς τιμὴν τοῦ Πατριάρχου

ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Τρίκκης καὶ τῆς Μοναστηκῆς ἀδελφότητος τοῦ Ἁγίου Στεφάνου.

Κατ' αὐτὸ ὁ Σεβ. Τρίκκης κ. Στέφανος, προσφωγῶν τὸν Μπατριάρχην, εἶπεν:

Μακαριώτατε Δέσποτα καὶ Πατριάρχα τῆς Ὁρθοδόξου Σερβικῆς Ἐκκλησίας, κύριε Γερμανέ,

Ἡ Ἐκκλησία τῆς περιοχῆς αὐτῆς, δηλαδή ὁ Ἱερός Κλήρος καὶ ὁ Λαός, μετὰ τῶν ὁσιωτάτων Μοναχῶν Αὐτῆς, δι' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ Αὐτῆς Ἐπισκόπου, χαιρετίζει τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα μετὰ πολλοῦ σεβασμοῦ καὶ μετὰ χαρᾶς μεγάλης καὶ δι' Αὐτῆς τὸν Ἱερόν Κλήρον καὶ τὸν εὐσεβῆ Ὁρθόδοξον Λαὸν τῆς καθ' ὑμᾶς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Σερβίας, ἐπ' εὐκαιρία τῆς διελεύσεως ὑμῶν ἀπὸ τῶν Ἱερῶν τοῦτον τόπον.

Ἡ ἐπίσκεψις τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος εἰς τὰς ἱεράς καὶ αἰωνοβίους Μονὰς τῶν Μειτέρων, ἀποτελεῖ διὰ τοὺς ἀσκουμένους Μοναχοὺς καὶ Μοναχὰς καὶ δι' ὀλόκληρον τὴν Ἱεράν ἡμῶν Μητρόπολιν, ἑπίσημη τιμὴν καὶ εὐλογία.

Ὅπως εἶναι γνωστὸν (ἐδῶ ἐπάνω εἰς τοὺς γιγαντώδεις θρόνους, πὸν ὑψώνονται σὰν ὀβελίσκοι ἢ γεροῖοι μεγαλόπρεποι πύργου), τὸ δάσος τῶν ὁποίων ἢ πέπλα τῶν ἐρευνητῶν καὶ τῶν ἀρχαιολόγων, ἐχαρκτηρίσεν ὡς «θαῦμα τῆς Ἀνατολῆς», ὡς «ἄλλες Πυραμίδες τῆς Αἰγύπτου» ἢ «τὰ θαυμασιὰ καὶ θεόκτιστα Μειτέρω»), ἤνθισεν ὁ Μοναχισμὸς ἀπὸ τοῦ ἐνδεκάτου αἰῶνος καὶ ἐξῆς καὶ ἀνθίζει, μέχρις ἐνός σημείου καὶ σήμερον.

Ἐκεῖνο, ὅμως, τὸ ὁποῖον συγκινεῖ ἰδιαίτερος ἡμᾶς σήμερον, μετὰ τὴν παρουσίαν εἰς τὰ Μειτέρωρα τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος τοῦ Πατριάρχου τῶν Σέρβων καὶ τῶν ἁγίων Συνοδῶν Αὐτοῦ, εἶναι τὸ εὐλογημένον γεγονός, διὰ αἱ Ἱεραὶ Μοναὶ τῶν Μειτέρων, εὖρον προστάτας κραταιοὺς καὶ εἰς τὰ πρόσωπα τῶν Σέρβων ἡγεμόνων, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὴν περίοδον ἐκείνην τῆς παρακμῆς τοῦ Βυζαντινοῦ κράτους, 13ον καὶ 14ον αἰῶνα, ἡγεμόνευσαν εἰς τὴν Θεσσαλίαν. Οὕτω τὸ 1355, ὁ Σέρβος ἡγεμὼν Συμεὼν Οὐρσεθ, ὡς βασιλεὺς τῆς Ἡλείρου καὶ τῆς Θεσσαλίας μετὰ πρωτεύουσα τὰ Τρίκαλα, «θαυρία θρησκευτικὴ προσωπικότης, ὅπως ἦτο, συντέλεσε διὰ τῆς συνδρομῆς καὶ τῆς συμπαροσάσεως αὐτοῦ, ἠθικῆς καὶ ἔλικῆς, νὰ ἀξήσουν εἰς δύναμιν αἱ Μειτεωρικαὶ ἱεραὶ Μοναὶ καὶ νὰ φθάσουν εἰς μεγάλην ἀκμὴν καὶ ἀνθισιν πνευματικῆν». Τί νὰ εἴπωμεν ὅμως, καὶ διὰ τὸν υἱὸν τοῦ ἡγεμόνος τούτου, τὸν Ἰωάννην Οὐρσεθ, ὁ ὁποῖος «ποθῶν τὸν βίον τῆς ἀσκήσεως», ἠρωτήθη τὴν βασιλικὴν ἀλουργίδα, τὰς τιμὰς καὶ τὰ προσκυνήματα τῶν ἐπηκόων του, διὰ νὰ φορέσῃ διὰ τῶν χειρῶν τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Μειτεωριτοῦ τὸν μοναχικὸν τρίβωνα καὶ νὰ γίνῃ ὑπο-

τακτικὸς αὐτοῦ μετὰ τὸ ὄνομα Ἰωάσαφ; Καὶ τὸν ὁποῖον ἅγιον Ἀθανάσιον, διεδέχθη εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἡγουμένου καὶ προστάτου τῆς περιλάμπρου Ἱεράς Μονῆς τοῦ μεγάλου Μειτέρου τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος; Ὁ ὅσιος οὗτος πατὴρ ἡμῶν Ἰωάσαφ, «ὁ ἀγιώτατος βασιλεὺς ἐν μοναχοῖς», ὑπῆρξεν ὁ δευτερος κτίτωρ, μετὰ τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον, τῆς σεβασμίας Μονῆς τοῦ Μ. Μειτέρου, ὁ ὁποῖος «μετὰ τὸ λεπτὸ καὶ ἀνώτερό του πνεῦμα, τὴν ὀλοκληρωτικὴν ἀφοσίωσίν του εἰς τὸ ἰδεώδες τοῦ Μοναχισμοῦ καὶ τὴν ἄκραν ὑπακοὴν καὶ ταπεινώσιν του, κατέστη σεβασμὸς καὶ ποθητὸς τοῖς πᾶσιν, ὁ δὲ θάνατος αὐτοῦ, ὑπῆρξεν ὁσιακὸς τὸ ἔτος 1423». Ἀλλὰ καὶ ὁ τῆς Ἱεράς ταύτης καὶ σεβασμίας Μονῆς τοῦ ἁγίου Στεφάνου, Σέρβος ἡγεμὼν, ὁ ὁσιώτατος Ἀντώνιος Κατακουζηνός, ἔγγονος τοῦ ἡγεμόνος τῆς Ἡλείρου καὶ ἀνεπίδου τοῦ βασιλέως τῆς Θεσσαλίας Συμεὼν Οὐρσεθ, ἐγένετο ὁ δευτερος κτίτωρ, μετὰ τὸν ὄσιον Φιλόθεον, καὶ ἡγούμενος αὐτῆς. Εἶθε διὰ τῶν εὐχῶν τῶν ὁσίων κτιτόρων τῶν Ἱερῶν τούτων Μονῶν, νὰ εἶναι πάντοτε φάροι ἠλιανγεῖς ἀκτινοβολοῦντες τὸ φῶς τῆς ἀγιότητος εἰς ὅλην τὴν Θεσσαλικὴν γῆν καὶ πέραν αὐτῆς.

Αἱ ἱεραὶ αὐταὶ ἀναμνήσεις, Μακαριώτατε Δέσποτα, τονίζουσι σήμερον τὴν χαρὰν ἡμῶν καὶ τὴν συγκίνησιν, διὰ τὴν εὐλογητὴν παρουσίαν τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος καὶ τῶν ἁγίων Αὐτῆς Συνοδῶν εἰς τὰ Μειτέρωρα.

Ἐπὶ τούτοις, ἐπικαλούμενοι καὶ τὰς θεοπεθεῖς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τῆς Ὑμετέρας Θεοφρονοῦμένου Μακαριότητος καὶ τῶν Σεβασμιωτάτων Αὐτῆς Συνοδῶν, ἐπὶ τὰς ἁγίας καὶ ἱεράς Μονὰς τῶν Μειτέρων καὶ πάσης τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως τὰς ἱεράς Μονὰς καὶ ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ αὐτῆς, διατελοῦμεν πάντοτε πρὸς Ὑμᾶς μετὰ θαυμάσιου σεβασμοῦ καὶ θαυμάσιας τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης καὶ τιμῆς.

Ὁ δὲ Πατριάρχης ἀπαντῶν, εἶπε:

Σεβασμιώτατε, ἀγαπητὲ ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Εἴμεθα πολὺ ἐδγνώμονες διὰ τὴν φιλόξενον ἀδελφικὴν ὑποδοχὴν καὶ τὴν τράπεζαν αὐτὴν τῆς ἀγάπης.

Βαθύτατος ἦτο ὁ πόθος μας νὰ ἐλθῶμεν ἐδῶ, νὰ ἐπισκεφθῶμεν τὰς Ἱεράς Μονὰς καὶ ὡς ἀπὸ μίαν ζῶσαν πηγὴν νὰ πίνωμεν χριστοφόρον ἀγάπην.

Τὸ ταξίδι μας, νὰ ἐλθῶμεν ἐδῶ, μὲ ὑπερθύμισε τὸ ταξίδι τῶν Ἀποστόλων Δουκᾶ καὶ Κλεόπα, εἰς τοὺς ὁποίους προσῆλθε καθ' ὁδὸν ὁ Κύριος καὶ ἔτσι ἐξηκολούθησαν μαζί τὴν πορείαν. Περιγράφοντες δὲ τὰ αἰσθηματὰ τους ἔλεγον ἀργότερα: «Ὅχι ἢ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ»;

Ἡ καρδία τῶν θεβαίως ἐκαίετο ἀπὸ τὴν παρουσίαν τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ. Καὶ ἐμεῖς δὲν ξερομεν

τί είναι εκείνη ή δύναμις πού ἔκαιε ἐν τῇ καρδίᾳ μας, τί είναι ἐκεῖνο πού μᾶς ἔκανε νά ἐλθῶμεν νά ἐπισκεφθῶμεν τὰ Μοναστήρια αὐτά.

Δι' ἡμᾶς εἶναι ἀναμφίβολος ἀλήθεια διτι ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου ὁδηγεῖ τοὺς Μοναχοὺς καὶ τὰς Μοναζούσας εἰς τὴν Μονήν. Καὶ δι' ἡμᾶς εἶναι ὀλοφάνερον διτι ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ παρουσιάζεται παντοῦ.

Ὅταν ἀντικρῶζῃ κανεὶς αὐτοὺς τοὺς βράχους ἀπὸ μακρὰ ἔχει τὴν ἐπιτύπωσι διτι εἶναι ἔρημοι, διτι δὲν ὑπάρχει ζωή, δὲν εἶναι κανένας ἐκεῖ. Ἐν τούτοις τὸ ἀντίθετον συμβαίνει. Μὲ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ ὅλα ὑπάρχουν ἐδῶ. Καὶ περισσότερο ἀπ' ὅλα ὑπάρχει ἐδῶ ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ.

Ἐμεῖς δεόμεθα τοῦ Θεοῦ νά παρέχῃ τὸ ἔλεός Του καὶ τὴν εὐλογίαν Του εἰς ὅλας τὰς ἱεράς Μονὰς, πού εὐρίσκονται ἐδῶ, καὶ νά σᾶς ἐνισχύῃ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς πνευματικῆς προόδου καὶ νά σᾶς χαρίσῃ πλὴν τῶν οὐρανίων ἀγαθῶν καὶ ὅλα τὰ ἐπίγεια ἀγαθὰ.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Μακ. Πατριάρχης ἐπεσκέφθη τὸ Μουσεῖον καὶ τὰ ἐκθέματα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ μετὰ ὀλιγόλεπτον ἀνάπαυσιν ἀνεχώρησε διὰ Θεσσαλονίκην, προπεμφθεὶς ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Τρίκκης κ. Στεφάνου, τῆς Ἡγουμένης καὶ τῶν ἀδελφῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

ΙΒ'. Εἰς Νεάπολιν Θεσσαλονίκης.

Περὶ ὥραν 8ην μ.μ. ἔφθασεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Λητώ», τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται εἰς τὰ ὄρια τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κίτρους καὶ Κατερίνης, ὅπου ἀνέμενον τὸν Μακ. Πατριάρχην οἱ Σεβ. Μητροπολίται Κίτρους καὶ Κατερίνης κ. Βαρνάβας καὶ Βερροίας καὶ Ναούσης κ. Παῦλος, οἱ Βουλευταὶ Ἐλευθέριος Ἐλευθεριάδης καὶ Εὐάγγελος Σουσουρογιάννης, ὁ Νομάρχης Πιερίας κ. Νικ. Κατακαλιδῆς, ὁ Δήμαρχος Κατερίνης κ. Συμεὼν Χαριλαμπίδης, ὁ Στρατιωτικὸς Διοικητὴς Α' Μεραρχίας κ. Γεώργιος Ὑφαντῆς, ὁ Στρατιωτικὸς Διοικητὴς κ. Ἀντώνιος Λορένζο, ὁ Διοικητὴς Χωροφυλακῆς κ. Παναγόπουλος, ὁ Εἰσαγγελεὺς, ὁ Πρόεδρος Πρωτοδικῶν, ὁ Διοικητὴς Ἀστυνομίας, ὁ Διοικητὴς Τροχαίας, ὁ Καθηγητὴς τῆς Νομικῆς Σχολῆς κ. Κων. Βαδοῦσκος καὶ ὁ Ὑφ. κ. Ἀθανάσιος Ἀγγελόπουλος. Ἀκολουθῶς ἀνεχώρησε διὰ Θεσσαλονίκην, ὅπου καὶ ἔφθασε περὶ ὥραν 9.30' μ.μ. καὶ κατέλυσε εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ΚΑΨΗΣ.

Τὴν ἐπομένην, ἡμέραν Σάββατον 11ην Νοεμβρίου περὶ ὥραν 9.30', μετέβη ὁ Μακ. Πατριάρχης καὶ ἡ Ἀκολουθία του εἰς τὸ μνημεῖον Σέρβων Στρατιωτῶν εἰς Ζεῖτινλίχ Θεσσαλονίκης, ὅπου καὶ ἐτέλεσεν ἐπίσημον μνημόσυνον. Κατ' αὐτὸ εἰδικὸν Στρατιωτικὸν ἄγγελμα καὶ Στρατιωτικὴ Φιλαρμονικὴ ἀπέδωσαν τὰς νενομισμένας τιμὰς.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Μακ. Πατριάρχης μετέβη εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν «Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου» εἰς Εὐσομόν, ὅπου καὶ ἐγένετο Δοξολογία. Εἰς αὐτὴν παρευρέθησαν καὶ οἱ Σεβ. Μητροπολίται Κίτρους κ. Βαρνάβας, Ἱερισσοῦ κ. Παῦλος, Λαγκαδᾶ κ. Σπυρίδων καὶ Τυρολόης καὶ Σερεντίου κ. Παντελεήμων. Κατ' αὐτὴν, προσφωνῶν τὸν Μακ. Πατριάρχην, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως κ. Διονύσιος, εἶπε:

«Ὡς ὠραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων τὴν εἰρήνην, τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγαθὰ».

Μακαριώτατε Παιριάρχα τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Σερβίας κ.κ. Γερμανέ,

Χαρὰν μεγάλην καὶ συγκίνησιν ἀνείπωτον αἰσθάνεται καὶ ζῆ ἡ νεοσύστατος αὐτῆ Μητροπόλις Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως μετὰ τοῦ ἐδλαδοῦς προσηυτερίου καὶ τοῦ εὐσεβοῦς ποιμνίου τῆς ἐπὶ τῇ πρὸς αὐτὴν ἐπισκέψει τῆς λίαν ἡμῖν ἀγαπητῆς καὶ σεβαστῆς γερασμίας Μακαριότητος Ὑμῶν μετὰ τῆς περὶ Ὑμᾶς οἰπητῆς ἀκολουθίας.

Καὶ ἡ χαρὰ καὶ ἡ συγκίνησις ἡμῶν αὐτῇ γίνεται εὐτυχία καὶ δύναμις πίστεως ἀκαταγώνιστου, διότι ἡ παρουσία Ὑμῶν μᾶς ἐμπνέει, ἡ δύναμις καὶ ἡ καρτερία Ὑμῶν μᾶς ἰσχυροποιεῖ. Μεταφέρετε τὴν οὐράλιαν τοῦ πνεύματος καὶ μεταλαμπαδεύετε τὴν δάδα τῆς πίστεως. Κατέρχεσθε ὡς Προμηθεὺς ἐκ ψυχρῶν μὲν καὶ ἴσως δυσθάτων ὀρέων, ἀλλὰ περιφροθε ἀνὰ τὸν κόσμον ὡς φῶς τὴν ἀκαταγώνιστον ζωτικότητα καὶ τὸν ἀνεξάντλητον δυναμισμὸν τῆς ἀγίας ἡμῶν πίστεως. Καὶ ὄντως ἡ δύναμις τῆς πίστεως ἡμῶν, τῆς πίστεως τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν πατέρων, ἀπεδείχθη ἰσχυροτέρα ὄχι μόνον τῶν ἀδυναμιῶν, αἱ ὁποῖαι συνφαίνονται μαζί της ἐν τῇ ἱστορικῇ αὐτῆς ἐξελίξει, ἀλλὰ καὶ ὅλων ἐκείνων τῶν δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι ἐπὶ 2000 ἔτη μετέρχονται τὰ πάντα πρὸς κατάνυξίν της.

Τῆς κοινῆς ταύτης πίστεως συμμέτοχοι Σέρβοι καὶ Ἕλληνες ἐπορεύθησαν ἀπὸ χιλιετηρίδος καὶ πλέον ἐν ἀγάπῃ καὶ συνεργασίᾳ καὶ ἀπήλυσαν τὰ ἀγαθὰ τῆς ἀμωμήτου ἡμῶν πίστεως. Καὶ διὰ τὴν πίστιν τῶν ταύτην ἐπολέμησαν καὶ ἐμαρτύρησαν οἱ λαοὶ μας. Καὶ Ὑμεῖς δὲ ἔστε μάρτυρες, μαρτυροῦντες τὴν μαρτυρίαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἡ μαρτυρία Ὑμῶν γίνεται μᾶθημα μέγιστον εἰς ἕνα κόσμον, ὅπου ἔρρει τὰ καλὰ, τῆς ἀρετῆς ἡ χάρις οἴχεται, κακία δὲ πολιτεύεται, καὶ οἱ νεοφανεῖς δράκοντες καταπίνον ψυχὰς μὴ ἐσθηγιμένας εἰς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

Παρακαλῶ δὲ εὐλαβῶς, εὐλογήσατε ὅλους ἡμᾶς καὶ μνημονεύσατέ μας εἰς τὰς προσευχὰς Σας.

Ἀντιφωνῶν ὁ Πατριάρχης εἶπε:

Σεβασμιώτατε, ἀγαπητέ μοι ἐν Χριστῷ ἀδελφὲ Μητροπολίτα κ. Διονύσιε,

Εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὴν φιλόφρονα χριστιανικὴν καὶ ἀδελφικὴν ὑποδοχὴν. Ἀναφέρατε τοὺς δεσμούς μεταξὺ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν μας, τῆς Σερβικῆς καὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Τοὺς ἱερούς καὶ εὐλογημένους αὐτοὺς δεσμούς ἐδημιούργησαν ἅγιοι ἄνδρες, Ἕλληνες καὶ Σέρβοι. Ἀπὸ τὴν πόλιν αὐτὴν ἐξεκίνησαν οἱ δύο ἀδελφοὶ Ἀπόστολοι τοῦ ἰδικοῦ μᾶς ἔθνους. Οἱ δύο Θεσσαλονικεῖς ἀδελφοὶ καὶ ἀπόστολοι τῶν Σέρβων, τῶν Σλάβων, ἐξεκίνησαν ἀπ' ἐδῶ. Τὸ εὐαγγελικὸν φῶς, τὸ ὁποῖον αὐτοὶ μᾶς ἔφεραν ἐπεξετάθη εἰς ὅλην τὴν χώραν μας. Οἱ δύο ἅγιοι ἔκαμαν νὰ ἀνατεῖλῃ ἡ φωτεινὴ ἡμέρα τοῦ Χριστιανισμοῦ, πὺν ἔφερε σ' ἐμᾶς τὸν Ἅγιον Σάββαν, τὸν πλήρη θείας εὐλογίας καὶ δυνάμεως, πὺν ἔλαβε ἀπὸ ἐδῶ, ὅπου ἦλθε ἀναζητῶν τὸ φῶς, τὸ ὁποῖον ἔφεραν εἰς τὴν πατρίδα μας οἱ ἅγιοι Κύριλλος καὶ Μεθόδιος. Καὶ ἔτσι ἦλθε εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος. Ἐκεῖ, εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος, εἶδεν ὅλον τὸ βάθος καὶ τὸ πλάτος τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου. Κατόπιν ἔγινε ὁ πρῶτος Σέρβος ἐπίσκοπος καὶ ὁργανωτὴς τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας, εἰς τὴν ὁποίαν εἰσήγαγε νέον πνεῦμα.

Διὰ πέμπτην φορὰν ἔρχομαι εἰς τὴν χώραν Σας. Διὸ καὶ δύναμαι νὰ μαρτυρήσω, ὅτι τὸ πνεῦμα, τὸ ὁποῖον οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι τῶν Σλάβων Κύριλλος καὶ Μεθόδιος ἔφεραν εἰς τοὺς Σλάβους, ζῆ καὶ τώρα εἰς τὸν εὐγενῆ καὶ εὐσεβῆ ἑλληνικὸν λαόν. Καὶ αὐτὸς ὁ ἱερός ναὸς μαρτυρεῖ περὶ τῆς εὐσεβείας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὅτι ὀρθῶς κατενόησε τὰς ἀληθείας τοῦ Εὐαγγελίου. Κατὰ τὸ ταξιδίον μας εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπουδήποτε ἐπήγαμεν, εὐρέθημεν καὶ πρὸ ἀποκαλύψεως, πόσον βαθέως εἶναι ἐγκραταγμένη εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἡ χριστιανικὴ συνείδησις. Ἀπὸ αὐτὴν τὴν χριστιανικὴν συνείδησιν ἀκτινοβολεῖ μεγάλη δύναμις πρὸς ἡμᾶς, τὴν Σερβικὴν Ἐκκλησίαν καὶ πρὸς τὸν Σερβικὸν λαόν. Ὅσον καὶ ἐὰν τὸ ταξιδίον μας εἶναι κοπιῶδες, ἡ συνειδητοποίησίς μας αὐτὴ εἶναι ἡ μεγάλη ἀμοιβή μας. Ἡ παρουσία τοῦ εὐσεβοῦς τούτου λαοῦ εἰς τὸν ναὸν σήμερον, ἐργάσιμον ἡμέραν, μαρτυρεῖ τὴν μεγάλην του ἀγάπην πρὸς τὴν ἰδικὴν μας ἁγίαν ὁρθόδοξον Σερβικὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἀπέδειξε τὸ μεγαλεῖον τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου ψυχῆς.

Εἶμαι λίαν εὐγνώμων πρὸς τὸν εὐγενῆ καὶ εὐσεβῆ Ἑλληνικὸν λαόν καὶ δέομαι τοῦ Θεοῦ νὰ σᾶς φυλάξῃ ἀπ' ὅλας τὰς δοκιμασίας καὶ τοὺς πόνους εἰς τὸν πλήρη ἀμφιβολιῶν καὶ ἀσταθῆ αὐτὸν κόσμον.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς δοξολογίας ἐγένετο δεξιῶσις εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

Περὶ ὥραν 13.00' εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον ΚΑΨΗΣ ἐδόθη γεῦμα ἐπίσημον ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως κ. Διονυσίου εἰς τιμὴν τοῦ Μακ. Πατριάρχου τῶν Σέρβων κ. Γερμανοῦ. Εἰς αὐτὸ παρεκάθησαν, πλὴν τοῦ Μακ. Πατριάρχου καὶ τῆς ἀκολουθίας αὐτοῦ, οἱ Σεβ. Μητροπολίται Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως κ. Διονύσιος, Βερροίας καὶ Ναούσης κ. Παῦλος, Ἱερισσοῦ καὶ Ἁγίου Ὄρους κ. Παῦλος, Τυρολόης καὶ Σερεντίου κ. Παντελεήμων, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ἰπουργείου Β. Ἑλλάδος κ. Μπαλτατζῶρος, ὁ Πρόξενος Γιουγκοσλαβίας, ὁ Δ) τῆς τῆς Νομαρχίας Θεσσαλονίκης, ὁ Ἰποστράτηγος τοῦ Γ' Σώματος Στρατοῦ, οἱ Δήμαρχοι Νεαπόλεως κ. Ἀλέξανδρος Μπινιώρης, Εὐόσμου κ. Σταμάτης Διονυσίου, Συκεῶν Παναγιώτης Ἀφαλῆς, καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι.

Κατὰ τὸ γεῦμα ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως, προσφωνῶν τὸν Μακ. Πατριάρχην, εἶπε:

Ἡ πόλις τοῦ Ἁγίου Δημητρίου Σᾶς ὑποδέχεται ὡς ἐκπρόσωπον ὄχι μόνον τῆς Ἀγιοταῆς Ἐκκλησίας τῆς Σερβίας, ἀλλὰ καὶ τοῦ φίλου καὶ ἰδιαιτέρως ἀγαπητοῦ γειτονοῦ ἀδελφοῦ λαοῦ. Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς εἶναι συνδεδεμένος μὲ Σᾶς ἀπ' αἰῶνων διὰ τῶν σιενῶν δεσμῶν τῆς ἁγίας ἡμῶν πίστεως πρώτιστα καὶ τῆς καλῆς γειτονίας ὕστερον.

Ἄν δύναμαι νὰ μὴν ἀναφέρω τὸν ἀλληλέγγυον πρὸς κοινὴν ἀπελευθέρωσιν Ἑλλήνων καὶ Σέρβων ἀγῶνα, καὶ τὰ ὀνόματα τῶν Ἑλλήνων πολεμιστῶν καὶ ὀπλαρχηγῶν, πὺν ἐπολέμησαν μὲ τοὺς Σέρβους τὸ 1804, τοῦ Κούδα, Γεωργάκη Ὀλυμπίου, Νικοτσάρα, παπα - Βλαχάδα, καὶ τῆς σωρείας κληρικῶν, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν τότε Μητροπολίτην Βελιγραδίου Δοσίθεον Φιλίτην. Ἐξ ἄλλου ἡ Σερβικὴ ἐξέγερσις αὐτὴ συνετέλεσεν εἰς τὴν αὐξησιν τῆς κλεφτικῆς καὶ τοῦ χαϊντουκισμοῦ, πὺν τόσον συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν λαῶν μας. Εἰς τὸν σημερινὸν κόσμον οἱ γειτονικοὶ λαοὶ μας, τείνουν νὰ ἀποτελέσουν μίαν οἰονεὶ κοινοπολιτείαν.

Εἰς τὴν σφουρηλάτησιν τῶν δεσμῶν αὐτῶν τὰ μέγιστα συμβάλλει ἡ ἀγιοταῆ Ἐκκλησία τῆς Σερβίας, τῆς ὁποίας ἐπαξίως ἀποτελεῖτε τὴν πολυσέβαστον κορυφήν.

Μακαριώτατε, ὑπὲρ τοῦ πνεύματος τούτου, τοῦ ὁποίου Σεῖς εἶσθε ἕνας ὑπέροχος ἐκφραστής, ἐπιτρέψατέ μου νὰ ἐγείρω τὸ ποτήριον καὶ νὰ Σᾶς εὐχηθῶ ὕγειαν καὶ εἴη μῆμιστα πρὸς δόξαν τοῦ Ἁγίου Θεοῦ καὶ ἐπ' ἀγαθῶ τῶν δύο ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν ὁμοδόξων ἡμῶν λαῶν.

Ὁ Μακ. Πατριάρχης ἀπαντῶν εἶπε:

Ἀναφέρατε τοὺς κοινούς ἀγῶνας κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1804, τῆς πρώτης ἐξεγέρσεως τῶν Σέρβων.

Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΩΝ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Είναι γνωστό εύρυτατα ότι ο θεσμός των Κατηχητικών Σχολείων, υπό την σημερινή τους οργανική δομή και λειτουργία, έχει σαν σκοπό και αποβλέπει εις τὸ νὰ ἐμπεδώσῃ τὸ χριστιανικὸ φρόνημα καὶ τὴν Χριστιανικὴ ἠθικὴ διδασκαλίαν καὶ νὰ στηρίξῃ ἐπὶ τοῦ ἀκρογωνιαίου λίθου, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὴν χειμαζομένην χριστιανικὴν κοινωνίαν. Τὰ Κατηχητικὰ Σχολεία, τελούντα ὑπὸ τὴν ἀμεση ἐποπτεία καὶ τὴν μέριμνα τῆς Ἑλλαδικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, καλύπτουν σήμερα ἓνα σπουδαῖο χωρὸν στὸν τομέα τῆς ἐξωσχολικῆς ἢ ἐξωοικογενειακῆς ζωῆς, μιὰ εὐπαθῆ δηλαδὴ περιοχὴ πού βάλλεται καταιγιστικὰ ἀπὸ ἀνθρώπους, μεμονωμένους ἢ συσπειρωμένους εἰς ὁργανώσεις καὶ κινήματα, οἱ ὅποιοι τὴν ἐλευθερίαν ἐπαγγέλλονται, αὐτοὶ δούλοι ὑπάρχοντες τῆς φθορᾶς. Ὑπὸ τὴν ἔννοια αὕτη τὰ Κατηχητικὰ Σχολεία ἀποτελοῦν ἀσπίδα κατὰ τοῦ κινδύνου πού διατρέχουν τόσο οἱ ἠθικῆς ἀρχῆς καὶ οἱ αἰώνιες ἀξίες τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πνεύματος, ὅσο καὶ αὕτη αὕτη ἢ προσωπικότητα τοῦ χριστιανοῦ. Οἱ χριστιανοί, οἱ ὅποιοι ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου χαρακτηρίζονται «ἔθνος ἅγιον» «Βασιλεῖον ἱεράτευμα» «κλητοὶ ἅγιοι» ἢ ἀπλῶς «ἅγιοι» ἀποτελοῦν τὸ ἄλλας τῆς γῆς, τὸ φῶς τοῦ κόσμου. Καὶ οἱ ἐχθροὶ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ δὲν ἔπαυσαν ποτὲ οὔτε θὰ παύσουν, μετερχόμενοι διαφοροὺς μεθοδείας, νὰ κάνουν τὸ πᾶν ὥστε τὸ ἄλλας αὐτὸ νὰ μωρανθῇ καὶ τὸ φῶς τοῦ κόσμου νὰ σβεσθῇ.

Αὐτὸ τὸ ἐπὶ τῆς γῆς βασίλειον ἱεράτευμα, αὐτὸ τὸ ἔθνος τὸ ἅγιον, πού ὀνομάζεται χριστιανικὴ κοινωνία, ἐνώπιον τοῦ κινδύνου πού τὴν πολιορκεῖ καὶ παγιδεύει κάθε θῆμα τῆς, πρέπει νὰ τηρήσῃ τὴν ἐνότητά τοῦ πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης, διακηρύσσουσα καὶ ἐφαρμόζουσα τὸν Νόμον τοῦ Εὐαγγε-

λίου τοῦ Χριστοῦ στὸ μέσον ἐνὸς κόσμου παραπαίοντος, αὐτοδιδασκούμενου καὶ αὐτοεξαπατωμένου. Διότι οἱ τὰ τοῦ κόσμου τούτου φρονούντες, εἴτε ἐνσυνειδήτως εἴτε ἀσυνειδήτως καὶ ἐκ πλάνης θὰ δάλλουν πάντοτε κατὰ τοῦ χριστιανικοῦ προμαχώνα. Ἐκείνο τὸ ὅποιον κυρίως συγκεντρώνει τὰ πεπυρωμένα θέλη τοῦ ἀντιδίκου εἶναι ὁ ἠθικὸς Νόμος τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, πάνω στὸν ὅποιο θεμελιώθηκε τὸ γιγαντιαῖο οἰκοδόμημα τῆς κατὰ Χριστὸν ἠθικῆς.

Ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ ἀδυσωπῆτου ἀγῶνος πού διεξάγεται ἐπὶ αἰῶνας τώρα μεταξὺ τῶν δυνάμεων τοῦ φωτός καὶ τοῦ σκότους, ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ κινδύνου ὃ ὁποῖος ἀπειλεῖ τὸν χριστιανικὸν κόσμον, ἢ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ παραμείνῃ ἀδρανῆς. Ἡ Ἐκκλησία μας, αὕτη ἢ κλειωτὸς τῆς σωτηρίας τῶν εἰς Χριστὸν πιστευόντων, ἢ ταμειοῦχος τῆς θείας χάριτος καὶ τῶν ἀνωθεν δωρεῶν, ἐγνώριζεν ὅτι ὁ θεσμὸς τῆς Κατηχήσεως, ὑπὸ μιαν εὐρυτάτην πλέον ἔννοια, ἔδει νὰ διατηρηθῇ καὶ ἐπιδιώσῃ ὡς ὄπλον ἀμύνης, καὶ νὰ ὁργανωθῇ ἐπὶ νέων θάσεων, ἀνταποκρινομένων εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ἀποστολῆς τῆς, σύμφωνα μὲ τὰ σημερινὰ δεδομένα. Διότι, καὶ μὲν δὲν ὑπάρχουν σήμερα αἱ τάξεις τῶν κατηχομένων τῶν πρώτων χριστιανικῶν χρόνων, εἰς τὰς ὁποίας εἰδικοί διδάσκαλοι θὰ μεταδώσουν τὰς ἀληθείας καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ἐλειψαν θεβαίως καὶ οἱ διωγμοὶ τῆς Κρατικῆς ἐξουσίας, οἱ ὅποιοι κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους ὠδήγησαν εἰς τὸ μαρτύριον καὶ τὸν θάνατον χιλιάδας χριστιανῶν. Ἀλλὰ ἀνεφάνησαν ἐντὸς τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου λύκοι ἄρπαγες, λέοντες ὠρῦμοι, ψευδοδιδάσκαλοι καὶ ἀπόστολοι νέων δογμάτων. Αὐτὰ τὰ καταλυτικὰ τῆς χριστιανικῆς κοινωνίας στοιχεῖα κατέστησαν ἐπιτακτικῶς ἀναγκαίαν τὴν ὁργάν-

“Ἄς μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ συμπληρώσω τὸν κατάλογον μὲ ἓνα ὄνομα. Τὸ ὄνομά του ἦτο Κωνσταντῖνος, ἀλλ’ εἶναι γνωστὸς ὡς Ρῆγας Φεραῖος. Εἶχε πρωτοβουλίας τολμηρᾶς καὶ πολὺν πατριωτικᾶς, ἀλλὰ τὰς ἐπλήρωσε μὲ τὴν ζωὴν του.

“Ἐπαθε, ἐμαρτύρησεν εἰς τὸ Βελιγράδι. Ἡ πόλις τοῦ Βελιγράδιον τοῦ ἀφιέρωσε μίαν ὁδόν. Ἡμεῖς κάθε χρόνον, ὀρισμένην ἡμερομηνίαν, τοῦ κάνομεν τρισάγιον. Αὐτὸ εἶναι ἓνα μικρὸν σημεῖον τῆς μεγάλης μας ἀγάπης, πού ὠδήγησεν εἰς κοινὰς ἐνεργείας πρὸς ἀπελευθέρωσιν καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ τοῦ Σερβικοῦ λαοῦ.

Ἡ ἱστορία εἶναι ὁ δάσκαλος τῆς ζωῆς. Καὶ μᾶς δείχνει, ὅτι οἱ λαοὶ μας καὶ τὰ κράτη μας δεφείλουν ἐλλεικρινεστέραν φιλίαν νὰ ἐργάζονται καὶ νὰ ἀλ-

ληλοδοθοῦνται καὶ νὰ ἀγωνίζονται μαζί κατὰ τῶν κοινῶν ἐχθρῶν. Διότι μόνον εἰς τὴν εἰλικρινῆ ἀδελφικὴν σχέσιν τῶν κρατῶν μας καὶ πρωτίστως τῶν δύο ἀδελφῶν ὀρθοδόξων λαῶν μας εὐρίσκειται ἡ σωτηρία μας καὶ τὸ μέλλον μας.

Εἶθε ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ, ἢ αἰώνιος φιλία ἀγάπης νὰ βασιλεύσῃ μεταξὺ ἡμῶν, ἐν μᾶς διαφυλάξῃ ἀπ’ ἄλλας τὰς δοκιμασίας καὶ νὰ δώσῃ προκοπὴν, ἀνθησῶν καὶ πρόδοον εἰς τὰς Ἐκκλησίας μας καὶ εἰς τοὺς λαοὺς μας.

(Συνεχίζεται)

Πρωτοπρεσβύτερος

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΑΒΡΑΜΙΑΗΣ

γωσιν τῆς ἀμύνης τῆς Ἐκκλησίας χάριν τῆς προστασίας τοῦ πληρώματος αὐτῆς.

Συνεπῶς τὰ Κατηχητικά Σχολεῖα διαδραματίζουν εἰς τοὺς κόλπους τῆς χριστιανικῆς κοινωνίας ἐξόχως σημαντικὸν ρόλον. Εἶναι κέντρα φωτισμοῦ τοῦ πνεύματος, ἐδραιώσεως τῆς πίστεως, ἐνισχύσεως τοῦ συνδέσμου τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης, ἠθικῆς ἀναγεννήσεως. Θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε ὅτι εἶναι μιὰ προέκτασις τοῦ θεσμοῦ τῶν κατ' οἶκον Ἐκκλησιῶν, τῶν πρώτων χριστιανικῶν χρόνων. Σήμερον δεδαίως ἡ εἰκόνα ἐκείνη ὑπέστη διαφοροποιήσεις. Ἡ Ἐκκλησία ἀπέκτησεν ἰδίους εὐκταίριους οἴκους ὅπου τελεῖται ἡ λατρεία καθὼς καὶ τὰ διάφορα μυστήρια καὶ ἀγαστικά πράξεις. Ἀπέκτησε διοικήσιν, ὀργάνωσιν, ἱεραρχίαν. Ἀλλ' ὅπως κατὰ τοὺς πρώτους χριστιανικούς χρόνους ἀντιμετώπιζεν «ἐξώθεν μάχας καὶ ἔσωθεν φόβους», ὡς μᾶς πληροφορεῖ ὁ Ἀπόστολος, καὶ σήμερον δὲν ἔπαυσε νὰ εἶναι ἐμπερίστατος. Ἡ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας μας, ἡ ζωὴ παντὸς χριστιανοῦ, εἶναι ἕνας διαρκῆς ἀγὼν. Ὁ ἀγὼν τῶν δυνάμεων τοῦ φωτὸς κατὰ τῶν δυνάμεων τοῦ σκότους. Διάφοροι ἀποκλίσεις ἐκ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, αἱ ὁποῖαι ὠδήγησαν εἰς τὴν δημιουργίαν ἰδίων Ἐκκλησιῶν, ἡ δράσις τῶν μαρτύρων τοῦ Ἰεχωῦα, τῶν λεγομένων χιλιαστῶν, καθὼς καὶ ἡ πολύμορφος καὶ πολυπλευρὸς δραστηριότης ποικίλων Ὀργανώσεων πολιμίων τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας, κατέστησαν ἀναγκαίαν τὴν ἔντασιν τῆς ἐπαγρυπνήσεως καὶ τῆς ἀμύνης τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ μέσον τοῦ κόσμου τούτου, ὁμοιάζει μὲ ἀειθαλῆς, πανύψηλον, καταπράσινον καὶ πλήρες καρπῶν δένδρον, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἐπέπεσαν ἀκρίδες, κάνθαροι καὶ παντοειδῆ παράσιτα, ὅχι μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ ἀντλήσουν ἐξ αὐτοῦ ζωτικὰς δυνάμεις, ἀλλὰ διὰ νὰ ἐξασθενήσουν τὴν δυνάμιν του καὶ νὰ τὸ ἀποξηράνουν. Βεβαίως οὐδεὶς δύναται νὰ θίξῃ οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον αὐτὴν ταύτην τὴν οὐσίαν καὶ τὴν φύσιν τῆς Ἐκκλησίας μας, διότι αὐτὴ ἀνωθεν ἀντλεῖ τὴν δυνάμιν τῆς ὑποστάσεώς της. Κίνδυνος ὅμως μέγας ἀπειλεῖ τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας ἐκ τῶν παρασῆτων. Καὶ ἕνεκα τούτου αὐτὴ πάσχει καὶ χάριν τούτου ἀγωνίζεται, τὰ ὅπλα τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀγάπης χρησιμοποιοῦσα καὶ τὴν ἀποκάλυψιν τῆς ἀληθινῆς σοφίας διὰ τοῦ φωτισμοῦ τῆς διανοίας ἐπιδιώκουσα, ἕσσον ἐντὸς τῶν Ναῶν ὅσον καὶ ἐκτὸς αὐτῶν διὰ τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων.

Ἡμεῖς δὲ οἱ ἀνήκοντες εἰς τὸν ἱερὸν κληρὸν τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ σεῖς ποῦ εἰσθε στρατιῶται τῆς ἐπὶ γῆς στρατευομένης Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, γνωρίζομεν ὅποια ἠθικὴ ἐξαχρειώσις καὶ ἀνήκουστος ἠθικὴ δολοφονία μαστίζει τὴν σημερινὴν κοινωνίαν, μεγάλους καὶ μικροὺς, πλοῦσιους καὶ φτωχοὺς, σοφοὺς κατὰ κόσμον καὶ ἀφελεῖς. Τὸ κύμα τῆς διαφθορᾶς καὶ ἐξαχρειώσεως ἀπειλεῖ νὰ ἀνατρέψῃ κάθε εἶδος ἠθικῆς ἀντιστάσεως καὶ τείνει νὰ καλύψῃ ὑπὸ τὴν ἰλύν του θρησκευτικὰ συναισθήματα καὶ ὑψηλὰς ἀρχὰς καὶ ἀνθρωπίνους ἀξίας, νὰ ἐξουθενώσῃ τὸ πρόσωπον καὶ νὰ ὀδηγήσῃ τοὺς πάντας εἰς τὴν κοίτην

τοῦ πολιτισμοῦ τῶν Σοδὼμων καὶ Γομόρων. Οἱ δυνάμεις τοῦ σκότους, οἱ ὁποῖες κατευθύνουν τὸν καταλυτικὸν αὐτὸν χεῖμαρρον, γνωρίζουν καλῶς ὅτι διὰ νὰ καταρρεύσῃ τὸ οἰκοδόμημα τοῦ Χριστιανισμοῦ, πρέπει νὰ πληγῇ ἐκ θεμελίων. Νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὴν ὑποδομὴν καὶ νὰ διαδρώσῃ τὴν θεμελιακὴν βάσιν. Καὶ ἡ βάσις αὕτη εἶναι ἡ εἰς Χριστὸν πίστις. Τὸ παλιρροϊκὸν τοῦτο φαίνόμενον στρέφεται ὄχι μόνον κατὰ τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῆς Πολιτείας καὶ τοῦ ἔθνους μας, ἐναντίον αὐτῆς τῆς δομῆς καὶ τῶν παραδόσεων τῆς Χριστιανικῆς οἰκογενείας. Πολλοὶ γονεῖς, πολλοὶ ἀπειροὶ καὶ ἀφελεῖς νέοι, παρὰ τὰς προσταθείας καὶ τὴν φροντίδα τῆς Ἐκκλησίας, ἐθρήνησαν ὅταν ἀπεκόπησαν ἀπὸ τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας καὶ παρεσύρθησαν εἰς τὸ ρεῦμα αὐτὸ τοῦ ἀντικοινωνικοῦ καὶ ἀντιχριστιανικοῦ κυκλώματος. Εἶχον τὴν ἀφέλειαν νὰ πιστεύουν ὅτι, ἀκολουθώντας τὸ ρεῦμα αὐτό, εὐθυγραμμίζονται μὲ μίαν νέαν πραγματικότητα, ἡ ὁποία δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀνατραπῇ, ἀφοῦ ἐκφράζει τὴν δυνάμιν μιᾶς ἐξελικτικῆς πορείας τοῦ ἀνθρώπου, ἐνδὸς νέου πολιτισμοῦ μὲ ἐντελῶς ἀνανεωμέναις ἀρχάς.

Ἐπρόκειτο περὶ οἰκτρᾶς πλάνης. Κτίζει ἐπὶ τῆς ἄμμου ὅποιοι ἀπειμακρύνει ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. Ὁ ἄνθρωπος ὁ ἀρνούμενος τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ νομίζει ὅτι ἀπελευθερώνεται ἀπὸ τὰ διάφορα «ταμπού», ὅπως λένε, ἀπελευθερώνεται ἀπὸ τὴν τυραννίαν τῆς ἠθικῆς, ἀπὸ τὸν σκοταδισμό τῆς θρησκευτικῆς πίστεως, ἀπὸ τὴν ὀπισθοδρομικότητα τοῦ κατηχητικοῦ. Ὀνειρεύεται τὴν ζωὴν τῶν πλουσίων χωρῶν τῆς Δύσεως, ὅπου ἡ ἡδονὴ εἶναι ὁ ὑπέρτατος σκοπός. Ζωὴν ὅπως προβάλλεται ἀπὸ τὸν κινηματογράφον, τὰ μοντέρνα διδλία, τὴν τηλεόρασιν. Ζωὴν ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ μέγας ἄπιον, ὅπου δασλεύουν τὸ χρῆμα καὶ ἡ σαρκικὴ ἀπόλαυσις.

Ποῖα ἡ κατάληξις τῆς ζωῆς αὐτῆς; Νομίζοντας ὅτι ἐλευθερώνεται ἀπὸ τυραννίαν καὶ δεσμά, γίνεται ὁ ἄνθρωπος σκλάβος τῆς πλέον σκληρᾶς δουλείας. Ἡ ἐπιδίωξις τῆς ἡδονῆς γίνεται καθημερινὸς τύραννος. Ἡ ἱκανοποίησις τῆς ἀπαιτεῖ χρήματα καὶ ἡ ἀπόκτησις τῶν χρημάτων γίνεται διαρκὲς ἄγχος. Παρανομίαι, ἐγκλήματα, σεξουαλικά διαστροφαι, ψυχολογικά προβλήματα. Εἰς τὰς χώρας ὅπου ἐπικρατεῖ αὐτὸς ὁ τρόπος ζωῆς, οἱ περισσότεροι εἶναι ψυχολογικῶς ἄρρωστοι, αἱ αὐτοκτονίαι συχναί, αἱ δολοφονίαι συχνότεραι, ἡ ἀτομικὴ ζωὴ ἔχασε κάθε ἀξίαν, ἡ οἰκογενεῖα διελύθη, τὰ παιδιὰ μεγαλώνουν χωρὶς τὴν οἰκογενεακὴν γαλήνην. Ἡ ἐλευθερία μακρὰν τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ εἶναι φοβερὴ δουλεία.

Ὁ μόνος τρόπος νὰ προφυλαχθῇ κανεὶς ἀπὸ τὴν δουλείαν αὕτη εἶναι νὰ ζῇ τὴν ἀληθινὴν ἐλευθερίαν ποῦ προσφέρει ὁ λόγος τοῦ μόνου ἀληθινοῦ Θεοῦ, ὁ λόγος τῆς ἀληθείας. «Γινώσθε τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς» (Ἰωάν. 8, 32). Ὅποιος ἀγαπᾷ τὴν ἐλευθερίαν, ποθεῖ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ὅπως ἡ ἔλαφος τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων. Καὶ ἡ Ἐκκλησία διὰ τῶν κατηχητικῶν προσφέρει εἰς τοὺς νέους αὐτὸν

ἀκριδῶς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Προσφέρει τὴν διδασκαλίαν τοῦ Εὐαγγελίου, ἢ ὅποια δὲν ἔχει ὑποκατάστατα, οὔτε χρειάζεται συμπληρώσεως ἢ ἀναθεωρήσεως. Διότι αὐτὴ ἀποτελεῖ τὸ ἄλφα καὶ τὸ ὦμέγα τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ Χριστιανισμὸς δὲν ἀναζητεῖ νέα πρότυπα καὶ νέον αἷμα διὰ τὴν ἀναζωογονήσῃ καὶ τὴν δῶσῃ νέαν μορφήν εἰς τὴν διδασκαλίαν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν ἀρχῶν του. Ἔχει, κατέχει τὸ μοναδικόν, τὸ ἀναλλοίωτον καὶ αἰῶνιον Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ. Ὁ κόσμος ἀλλάζει μορφὰς ζωῆς καὶ μεθόδους καὶ ἀντιλήψεις. Ἡμεῖς προσφέρομεν Χριστὸν Ἰησοῦν καὶ τοῦτον Ἐστιαρωμένον. Ὅσοι φοβῶνται τὸν Σταυρὸν καὶ δὲν αἰσθάνονται ἄνεσιν μετὰ τὸν ἀκάνθινον στέφανον, αὐτοὶ εἶναι ἐκείνοι ποὺ καλοῦν τοὺς νέους τῆς ἐποχῆς μας νὰ ἐγκαταλείψουν τὸν χῶρον τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὰς αἰθούσας τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων. Σὺμμαχοὶ των εἶναι καὶ ὅλαι αἱ δυνάμεις αἱ ὅποια ἐπιδιώκουν τὴν ἀλλοίωσιν τῆς ἐθνικῆς παραδόσεώς μας καὶ τὴν ἀποκοπὴν ἀπὸ τὰς ἐθνικὰς μας ρίζας.

Σ' αὐτὰς τὶς κατηγορίας τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ομάδων δὲν εἶναι συμπαθῆ τὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα, ἢ μᾶλλον εἶναι ὁ στόχος τῶν ἐπιθέσεών τους. Αὐτοὶ ὑποδεικνύουν στοὺς νέους μας τὰ νυκτερινὰ κέντρα, τὰ μουσικὰ ἄντρα τῆς ἀκολασίας καὶ τῶν ναρκωτικῶν, σὰν κατὰλληλα διὰ τὴν ἀφύπνισίν των. Ὑπάρχουν ἀκόμη καὶ οἱ θεωρητικοὶ τῆς Κομμουνιστικῆς κουλτούρας, οἱ ὁποῖοι, ἐκμεταλλεῦόμενοι τὴν διψάν καὶ τὴν τάσιν τῶν νέων διὰ τὴν γίνουσι οἱ αὐριανοὶ κοινωνικοὶ μεταρρυθμισταί, τοὺς προσθέτουν στὸ δογματισμὸ μᾶς πολιτικῆς ἰδεολογίας, μετέτοιον φανατισμὸ ποὺ νὰ εἶναι ἐσομοί νὰ ἀνατρέψουν τὰ πάντα διὰ πυρὸς καὶ σιδήρου. Καί, φυσικὰ, δὲν εἶναι συμπτωματικὸν τὸ γεγονός ὅτι ὅλοι οἱ κατὰ τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων κινούμενοι καὶ λιθοβολοῦντες τὰς ἐπάλλξεις μας, ἔχουν μιὰ ταυτότητα σκοποῦ. Νὰ ξεριζώσουν τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν. Εἶναι μιὰ μέθοδος κοινῆς ἐφαρμογῆς ἐκ μέρους ὄλων τῶν πολεμίων τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ἐπειδὴ δὲ ἡ μακραίων ἱστορία μας ἔχει συνδέσει καὶ συγχωνεύσει στὴ συνείδησί μας τὸ θρησκευτικὸν καὶ τὸ ἐθνικὸν φρόνημα εἰς μίαν ἀδιαίρετον ἐνότητα, ἢ διασάλειψις τῆς χριστιανικῆς πίστεως θὰ ἔχη ὡς ἀποτέλεσμα καὶ τὸν κλονισμὸν τῆς ἐθνικῆς μας ὑποστάσεως. Διότι ἡ μόνη δύναμις, ἢ ὅποια μᾶς ἔσωσε ἀπὸ τὸν ἐθνικὸν ἀφανισμὸν κατὰ τοὺς αἰῶνας τῆς τουρκοκρατίας, ὑπῆρξεν ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία καὶ τοῦ Χριστοῦ ἢ πίστις ἢ ἀγία. Διὰ τοῦτο καὶ οἱ πρῶτοι νομοθέται τοῦ ἐλευθέρου Ἑλληνικοῦ Κράτους ἀνεγνώριζον ὡς Ἑλληνας πολίτας μόνον τοὺς «εἰς Χριστὸν πιστεύοντας» κατοίκους τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας. Ἀλλὰ καὶ σήμερον ὁ μόνος ὀργανισμὸς, ὁ ὁποῖος συγκατατεῖ ἠγνωμένους τοὺς ἐντὸς τοῦ ὠκεανοῦ τῶν ἀλλοφύλων διεσπαρμένους Ἑλληνας μετανάστες, εἶναι ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία.

Εἶναι διὰ τοῦτο πρόδηλον διατί οἱ ἐχθροὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους μισοῦν τὴν Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν καὶ δάλλουν κατὰ τῶν Κατηχητικῶν. Ὅμως εἶναι ἀδιανόητον τὸ πῶς εὐρίσκονται καὶ Ἑλληνες ὑπερῆ-

φανοὶ διὰ τὴν Ἑλληνικότητά των, οἱ ὁποῖοι ὁμως περιφρονοῦν τὴν χριστιανικὴν διαπαιδαγωγίαν τῶν Ἑλληνοπαίδων. Δι' αὐτοὺς ὑπάρχει μόνον ὁ Πικρθενῶν, ἐλησμονήθη ἢ Ἁγία Σοφία, ἔσθησαν τὰ κερὰ τοῦ Ἁγίου Ὄρους. Καὶ ὁμως, ἂν δὲν ὑπῆρχον ἢ Ἁγία Σοφία καὶ τὸ Ἁγιον Ὄρος, αὐτοὶ θὰ ἦσαν σήμερον Τοῦρκοι.

Οἱ ἐχθροὶ τῆς Ἐκκλησίας εἶναι πολλοὶ, ἐσωτερικοὶ καὶ ἐξωτερικοὶ. Καὶ ἀπὸ πολλοὺς δάλλεται μετὰ πάθους τὸ θερμοκήπιον τῶν νεανικῶν ψυχῶν, τὸ Κινητικὸν Σχολεῖον. Καὶ ἀπειλεῖται νὰ διαλυθῇ διὰ τῶν πολλῶν θυσιῶν διεσώθη ἀπὸ τὴν πανώλη τῆς Τουρκοκρατίας. Θὰ ἦτο λοιπὸν ἐγκληματικὴ ἀμέλεια καὶ ἀσύγγνωστος ἀδιαφορία νὰ μὴ ἀποδίδωμε στοὺς κινδύνους αὐτοὺς τὴν πρέπουσα σημασία. Ἀπαιτεῖται συνεπιδιοποίησις τοῦ κινδύνου καὶ ἐργήγορσις. Εἴμεθα στρατευμένοι ὅλοι εἰς ἓνα ἱερὸν ἀγῶνα, εἰς ἓνα ἀγῶνα ἐπιδιώσεως ἡμῶν τῶν ἰδίων, τῶν τέκνων καὶ τοῦ Ἔθνους μας. Τὰ Κράτη τὰ καλῶς δισικούμενα καὶ νοῦν ἔχοντα, δὲν περιμένουν νὰ ἐκδηλωθῇ ἢ πολεμικὴ ἐπιθεσις ἐκ μέρους τῶν ἐχθρῶν διὰ τὴν καλέσουν ὑπὸ τὰ ὄπλα τοὺς πολίτας καὶ νὰ ἐκχυμνάσουν αὐτοὺς τὴν τελευταίαν στιγμὴν εἰς τὴν χρῆσιν των. Δὲν προπαρασκευάζουν τὰ τῆς ἀμύνης των τὴν τελευταίαν στιγμὴν, οὐδὲ ἀναβάλλουν τὴν προμήθειαν τῶν ἀναγκαίων. Ἀλλὰ τί πράττουν; Ἐκχυμνάζουν ἐν καιρῷ εἰρήνης τοὺς πολίτας, καταστρώνουν σχέδια ἀμύνης, παρακολουθοῦν τὰς κινήσεις τῶν πιθανῶν ἐχθρῶν καὶ προσβαίνουν εἰς τὰς ἀναγκαίας προμηθείας δι' ἐνδεχόμενον πόλεμον μακρᾶς διαρκείας. Ἐπειδὴ δὲ καὶ ἡ Ἐκκλησία μας ἀντιμετωπίζει ἤδη ἐχθροὺς καὶ ἀναμένεται νὰ ἀντιμετωπίσῃ περὶ σσοτέρους, ὀργανώνει τὴν στρατείαν τῆς μετὰ ὄπλα τὰ πνευματικὰ μέσα στὰ χριστιανικὰ στρατόπεδα τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων. Ἐδῶ μέσα ἐπιμελεῖται τῆς καλῆς γυμνασίας τοῦ σώματος, τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ψυχῆς. Καὶ δὲν περιμένει τὴν δωδεκάτην ὥραν νὰ ἀφυπνισθῇ ἀπὸ τὴν ἐφοδον τοῦ ἐχθροῦ, ὁ ὁποῖος θὰ ἔλθῃ «ὡς κλέπτῃς ἐν νυκτί», ἀλλὰ ἀγρυπνεῖ εἰς τὰς ἐπάλλξεις τῆς πίστεως, εἰς διαρκῆ συναγερμὸν τελοῦσα.

Ἐγινε κοινὴ συνείδησις, ὅτι ἡ ἀνθρωπότης διέρχεται μιὰ περίοδο ἀδεθαυότητος, καχυποψίας καὶ φόβου. Τὸ ἠθικὸν καὶ ἡ ἠθικὴ τῶν ἀνθρώπων ὑπέστη μιὰν τρομακτικὴν καθίζησιν. Ἡ τεραστία πρόδοσις τῆς τεχνολογίας ἀπέδειξεν ὅτι τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα ἔχει ἀφαντάστους δυνατότητας. Τὸ δυστύχημα εἶναι ὅτι εἰς τὰς δυνατότητας αὐτὰς ἐδόθη μιὰ καταστρεπτικὴ ἀπόκλισις. Μικρὸν δείγμα τούτου ἀποτελεῖ ἡ τελεοποίηση τῶν ὄπλων μαζικῆς καταστροφῆς. Ἡ παγκόσμιος εἰρήνη — ἂν μπορούμε νὰ χρησιμοποιήσῃμε τὸν ὄρον αὐτὸν — στηρίζεται εἰς τὴν ἰσορροπίαν τοῦ τρόμου. Κράτη μετὰ ἰσχυρὸν οικονομικὸν προπολογισμὸν παρασύρονται εἰς τὸν ἀνταγωνισμὸν τῶν ἐξοπλισμῶν, δηλαδὴ εἰς τὴν ἐξαθλίωσιν τῶν λαῶν, χάριν τῆς ἀσφαλείας καὶ ἀνεξαρτησίας των. Τὸ παγκόσμιον νομισματικὸν σύστημα πάσχει καὶ κάθε τόσο δημιουργεῖ ἰσχυροὺς κραδασμοὺς εἰς τὴν οικονομικὴν ζωὴν μας. Τὰ συγκρουόμενα συμφέροντα καὶ τὸ κλίμα καχυποψίας μεταξὺ τῶν λεγομένων Μεγάλων Δυνάμεων καὶ ἡ ἀδε-

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΜΕ ΤΑΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΑΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΔΙΟΡΘΟΔΟΕΙΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΕΙΣ ΓΕΝΕΥΗΝ

Ἀπὸ τῆς 7ης μέχρις 11ης Φεβρουαρίου συνήλθεν ἐν ὁλομελείᾳ, εἰς τὸ ἐν Γενεύῃ Ὁρθόδοξον Κέντρον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἡ Διορθόδοξος Ἐπιτροπὴ Διαλόγου μετὰ τῶν Ἀρχαίων Ἀνατολικῶν Ἐκκλησιῶν ἢ τῶν ἄλλως καλουμένων Ἀντιχαλκηδονίων, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Σεβ. Μητροπολίτου Μύρων κ. Χρυσστόμου.

Αἱ συμμετασχοῦσαι Ἀντιπροσωπεῖαι τῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν εἶχον ὡς ἀκολουθῶς: Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον: Σεβ. Μητροπολίται Μύρων κ. Χρυσστόμος καὶ Τρανουπόλεως κ. Δαμασκηνός, Καθηγητὴς Βασίλειος Ἀναγνωστόπουλος (Συμβουλευτικὸν μέλος)· Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας: Σεβ. Μητροπολίτης Ἀζώμης κ. Μεθόδιος· Πατριαρχεῖον Ἀντιοχείας: Σεβ. Μητροπολίτης Ὀρους Λιβάνου κ. Γεώργιος, Δρ. Albert Laham (Συμβουλευτικὸν μέλος)· Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων: Σεβ. Μητροπολίτης Τρανουπόλεως κ. Δαμασκηνός· Πατριαρχεῖον Μόσχας: Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Βολοκολάμσκ κ. Πιτιρίμ, Καθηγητὴς Νικόλαος Zabolotsky, κ. Γρηγόριος Σκόβεϊ (Συμβουλευτικὸν μέλος)· Πατριαρχεῖον Ρουμανίας: Σεβ. Μητροπολίτης Ὀλτενίας κ. Νέστωρ, Καθηγητὴς Νικόλαος Chitescu· Πατριαρχεῖον Βουλγαρίας: Καθηγητὴς Totju Koen· Ἐκκλησία Κύπρου: Σεβ. Μητροπολίτης Κυρηνείας κ. Γρηγόριος, κ. Ἀ. Παπαβασιλείου· Ἐκκλησία Ἑλλάδος: Σεβ. Μητροπολίτης Κίτρους κ. Βαρνάβης, Αἰδεσιμολ. Καθηγητὴς Ἰωάννης Ρωμανίδης· Ἐκκλησία Τσεχοσλοβακίας: Αἰδεσιμολ. Δρ. Yaroslav Souvarsky. Παρέστησαν ἐπίσης ὡς παρατηρηταί, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σηλυβρίας κ. Αἰμιλιανός καὶ οἱ κ. κ. James Couchell καὶ Gabriel Habib.

Ἡ Συνέλευσις κατὰ τὴν ἐναρκτήριον αὐτῆς συνεδρίαν ἐδέχθη ἐπισήμως τὸν ἐν τῷ Ὁρθόδοξῳ Κέντρῳ φιλοξενούμενον Πατριάρχην τῶν Κοπτιῶν (Αἰγύπτου) κ. Σενούδα τὸν Γ'. Εἰς χαιρετιστήριον καὶ ἐνημερωτικὴν

προσφώνησιν τοῦ Σεβ. Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς ὁ Μακ. Πατριάρχης ἀπήντησεν ἀγγλιστί. Εἶπε μεταξὺ ἄλλων:

«Εἶμαι λίαν εὐτυχής, διότι εὐρίσκομαι μετὰ σας σήμερον κατὰ τὴν συνάντησιν ταύτην, εἰς τὴν ὁποίαν μετέχουσι ἐκπρόσωποι Ἐκκλησιῶν, Μητροπολίται, Ἐπίσκοποι καὶ Θεολόγοι. Προσεύχομαι, ὅπως ἡ ἐργασία σας δώσῃ καρπούς διὰ τὴν ἐνότητα, διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς ὁποίας ὀφείλομεν ὅλοι νὰ ἐργασθῶμεν, τὴν ἐνότητα, ἢ ὁποία ὑπῆρξε μὲν βεβαίως πάντοτε μία ἀνάγκη, ἀλλ' ἢ ὁποία καθίσταται κατὰ τὴν παρούσαν ὥραν ἢ κατ' ἐξοχὴν ἐπείγουσα δι' ἡμᾶς ὑπόθεσις. Διότι ὁ Κύριος ἡμῶν, ὅταν ἴδρυσεν τὴν Ἐκκλησίαν Του, τὴν κατέστησε μίαν, ἢ ὁποία εἶναι τὸ ἓνα σῶμα Του. Πράγματι δέ, δὲν ἔχει ἄλλο σῶμα. Καὶ πορευόμεθα πρὸς τὸ ἐν ταῦτο σῶμα, τὸ ὁποῖον ὀφείλομεν νὰ ἀντιλαμβάνωμεθα ἐν τῇ ἀγάπῃ καὶ τῇ μιᾷ πίστει».

Ἀναφερθεὶς ἐν συνεχείᾳ εἰς τὸν κατὰ τὸν Ε' αἰῶνα γενόμενον χωρισμὸν, προέβη συμπερασματικῶς εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας προτάσεις:

«1. Εἴμεθα ἔτοιμοι νὰ ἀρχίσωμεν τὸν Διάλογον, εἰς τὸπον καὶ χρόνον τοὺς ὁποίους θὰ καθορίσετε, καὶ ἐπὶ τοῦ θέματος τὸ ὁποῖον θέλετε. Τοῦτο ἀφίεται εἰς τὴν πρωτοβουλίαν σας. Νομίζω ὅμως, ὅτι, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν δυνάμεθα νὰ ἀφήσωμεν εἰς τὴν πρωτοβουλίαν οὐδενός, εἶναι ὁ ἀπειροσ χρόνος. Διότι θεωρῶ ὅτι, ἀν κάποτε εἶναι καλὸν νὰ εἴμεθα βραδεῖς, εἶναι καλλίτερον συχνὰ νὰ ταχύνωμεν τὸ βῆμα μας. Ἡ γενεὰ αὕτη, ἢ ὁποία φέρει τὴν εὐθύνην διὰ τὴν ἐνότητα, ἀγνοεῖ τὰ πάντα ὡς πρὸς τὸ μέλλον. Ἰδοῦ, διατὶ ὀφείλει νὰ ἐργασθῇ μετὰ ὅλας τῆς τῆς δυνάμεις, διὰ νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου.

2. Δυνάμεθα νὰ συνηθεθῶμεν ἐπὶ μιᾶς κοινῆς διατυπώσεως, ἢ ὁποία νὰ ἐκφράζῃ τὴν μοναδικὴν πίστιν

καὶ τὸ ἄγχος τῶν μικρῶν ἀριθμητικῶς λαῶν μᾶς δύνουσι ἐνθαρρυντικὴν προοπτικὴν καὶ ἐλπίδας διὰ τὰς μελλούσας ἐξελίξεις. Μέσα σ' αὐτὸ τὸ χάος καὶ τὴν σύγχυσιν ἢ ζῶν καὶ ἡ συμπεριφορὰ τῆς νέας γενεᾶς εἶναι τὸ βαρόμετρον, ποῦ μὲ τὸν δείκτην του σημεῖοι καὶ ὑπογραμμίζει τὴν ἀνησυχίαν διὰ τὴν αὔριον.

Ἀκριβῶς εἰς τὴν κρίσιμον αὐτὴν ἐποχὴν ὁ ρόλος τῶν ὁποίων καλοῦνται νὰ διαδραματίσῃ τὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα εἶναι ἐξῆχος σοβαρός. Εἶναι ἀληθινὴ σταυροφορία ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος. Εἰς τὸν χώρον αὐτὸν τὸ ἔδαφος προσφέρεται ὄχι μόνον δι' ἠθικοθρη-

σκευτικὰς συζητήσεις, ἀλλὰ καὶ διὰ παντός εἶδους πνευματικῆς ἐργασίας καὶ εἰσηγήσεις σκοπούσας εἰς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ἀνθρώπου. Τὸ θέμα τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων εἶναι ἐλεύθερον διὰ πάντα ὅστις διακατέχεται ἀπὸ τὸν ἔνθεον ζῆλον νὰ ἐργασθῇ ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας διὰ τὴν δημιουργίαν μιᾶς ὑγιούς, σώφρονος, εἰρηνικῆς καὶ πεφωτισμένης χριστιανικῆς κοινωνίας, ἐνὸς χριστιανικοῦ πολιτεύματος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου θὰ βασιλεύῃ ἡ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ζωή.

† Ὁ Δράμας ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

εις τον Χριστόν — ένα, τέλειον κατά την θεότητα και τέλειον κατά την ανθρωπότητα Αυτόυ. Και επειδή θα είμεθα σύμφωνοι ως προς τό ούσιώδες της πίστεως, δέν θα είναι εις ήμάς δύσκολον νά εϋρωμεν και τούς όρους, οί όποιοι θα είναι κατάλληλοι.

3. Τό πρόβλημα τών Συνόδων και τών Άγίων δέν είναι άλυτον, διότι είμεθα πεπεισμένοι, ότι αί Σύνοδοι, εις τās όποίας δέν έχομεν συμμετάσχει, όπως επί παραδείγματι ή Ζ' Οίκουμενική Σύνοδος, είναι γνωστοί εις την παράδοσιν τών Έκκλησιών μας. Δέν άποδεχόμεθα την Δ' Οίκουμενικήν Σύνοδον, αλλά δέν άρνούμεθα την Όρθοδοξίαν εκείνων, οί όποιοι την άποδέχονται. Τό αυτό ισχύει και διά τούς Άγίους, όσους δέν άποδεχόμεθα. Θα συνεχίσωμεν νά τούς άναγνωρίζωμεν ως τοπικούς Άγίους». Και κατέληξεν:

«Εϋχαριστώ τον Θεόν, ό όποιος με ήξίωσε νά σās συναντήσω, διά νά σās βεβαιώσω περί της επιθυμίας της Όρθόδοξου Κοπτικής Έκκλησίας, όπως έγκαινιάση μεθ' ύμών τον επίσημον Διάλογον άμέσως. Είμεθα έτοιμοι, άλλωστε, όπως έλθωμεν εις έπαφήν και με τās άλλας Όρθόδοξους Άνατολικās Έκκλησίας. Η Έκκλησία μας έζησε μόνη της επί αιώνας, φέρουσα μόνη της τον Σταυρόν της. Όμως θα ήθελε νά συμμετάσχη εις την αγάπην τών άλλων και νά δυνηθί ουτω νά πραγματοποιήση την έντολήν του Κυρίου».

Θέσεις τινές της όμιλίας του Πατριάρχου, έκφράζουσαι τās μέχρι τουδε άπόψεις τών Κοπτιών, άποτελούντων τμήμα της οικογενείας τών Άρχαίων Άνατολικών Έκκλησιών, ύπήρξαν, φυσικά, άντιλεγόμεναι.

Αί έργασίαι της Έπιτροπής, ως διαλαμβάνονται εις τό διάγραμμα του Άνακοινωθέντος, τό όποιον και καταχωρίζεται κατωτέρω, διεξήχθησαν έν πνεύματι γονίμου συνεργασίας και έν πλήρει συνειδήσει της σημασίας του έπιτελουμένου έργου διά την οικοδομήν της χριστιανικής ένότητος. Η συμβολή της Άντιπροσωπείας της Έκκλησίας ήμών, έκ του Μητροπολίτου Κίτρους Βαρνάβα και του Καθηγητού π. Ί. Ρωμανίδου, ύπήρξεν από πάσης έπόψεως σημαντική. Τό σχετικόν Άνακοινωθέν έχει ως έξης:

«Η Όρθόδοξος Έκκλησία, συνεχίζουσα τό άμέριστον ένδιαφέρον αυτής ύπέρ της συνεργασίας και ένότητος γενικώς, έπελήφθη του από του 1971 έπιμελώς προπαρασκευαζόμενου Θεολογικού Διαλόγου αυτής μετά τών Άρχαίων Άνατολικών Έκκλησιών.

Διά τον λόγον αυτόν συνήλθεν εις τό Όρθόδοξον Κέντρον του Οίκουμενικού Πατριαρχείου έν Σαμπεζύ, από 7 μέχρι 11 Φεβρουαρίου έ.έ., ή Διορθόδοξος Έπιτροπή επί του Διαλόγου μετά τών Άρχαίων Άνατολικών Έκκλησιών, έν ολομελεία, και με σχεδόν πλήρη την παρουσίαν τών Άντιπροσωπειών τών Όρθόδοξων Έκκλησιών.

Η Συνέλευσις είχε την τιμήν και την χαράν, επί της ένάρξει τών εργασιών της, νά υποδεχθί, προσφωνήση

και άκούση όμιλοϋντα προς αυτήν και έκφράζοντα χρησίμους σκέψεις διά τον Διάλογον τον Μεκαριώτατον Πατριάρχην τών Κοπτιών Σενούδα τον Γ'. Η έν λόγω έπίσκεψις έδωκε την εύκαιρίαν νά ύπογραμμισθί έκάτέρωθεν διά μίαν άκόμη φοράν και κατά ύπεύθυνον τρόπον ή άναγκαιότης του Διαλόγου και της συνεργασίας μεταξύ Όρθόδοξου Έκκλησίας και Άρχαίων Άνατολικών Έκκλησιών.

Η Συνέλευσις αυτή της Έπιτροπής ύπήρξε σημαντική και άποφασιστική διά τον Διάλογον.

Η Όρθόδοξος πλευρά ήθέλησε με την Συνέλευσιν αυτήν νά έπιτύχη δύο τινά: άφ' ένός μεν νά έπιταχύνη τον ρυθμόν του Διαλόγου και νά μεθοδεύση τά έφ' έξης στάδιά του, άφ' έτέρου δε νά διατυπώση συγκεκριμένας σκέψεις και προτάσεις προς την μεθ' ής διαλέγεται πλευράν.

Ο διανυθείς μέχρι σήμερα χρόνος ήτο ίσως μακρός. Άλλ' ύπήρξε γόνιμος από πάσης πλευράς. Περισσότερον από άλλοτε συνειδητοποιείται ήδη εις τον χώρον της Άνατολικής παραδόσεως ή ανάγκη νά ύπάρξη μία ήνωμένη έκφρασις της παραδόσεως αυτής προς όλόκληρον τον χριστιανικόν κόσμον. Η Διορθόδοξος Έπιτροπή, γινώριζουσα την γενικήν προσδοκίαν ταύτην, προσεπάθησε νά άνταποκριθί αναλόγως.

Έργον της Συνελεύσεως ήτο:

1. Η αξιολόγησις της μέχρι τουδε γενομένης προπαρασκευαστικής εργασίας διά τον Διάλογον.

2. Η ένήμερωσις της περί τών εργασιών και τών αποφάσεων, εις τās όποίας από κοινοϋ ή κεχωρισμένως είχαν προέλθει αί δύο Υποεπιτροπαι Έργασίας και Συντονισμού επί τών επί μέρους του Διαλόγου.

3. Η άποδοχή και άπόφανσις επί τών ύποβληθέντων εισηγητικών κειμένων διά τά πρώτα θέματα του Διαλόγου, τά όποια είχαν επιλέξει και όρίσει αί Υποεπιτροπαι (ή Χριστολογία εις τās κυριώτερας της στιγμάς) και

4. Η λήψις αποφάσεως διά την επίσημον έναρξιν και συνέχισιν του Διαλόγου.

Συνεζητήθησαν προτάσεις και εισηγήσεις θετικά. Η Διορθόδοξος Έπιτροπή έδέχθη και έμελέτησεν αυτές και, έν συνεχεία, άπεφάσισε νά κοινοποιήση καταλλήλως προς τās Έκκλησίας τά έφ' έξης στάδια του Διαλόγου, τά όποια και καθώρισεν από ιδιικής της πλευράς.

Την κοινοποίησιν ταύτην θα ακολουθήση, ως είναι φυσικόν, ή έξονομασία ύπό τών Άρχαίων Άνατολικών Έκκλησιών τών Άντιπροσώπων αυτών, οί όποιοι θα άπαρτίσουν την αντίστοιχον Διανατολικήν Έπιτροπήν του Διαλόγου. Άφ' ότου αί δύο Έπιτροπαι συνέλθουν επί τῶ αυτῶ, εις τόπον και χρόνον που θα

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ἡ μεγάλη προσφορά τοῦ ἱεροῦ Φωτίου.

Οἱ ἐν τῷ Ἱεροῦ Μητροπολιτικῷ Ναῶ Ἀθηνῶν καὶ τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Πεντέλης γενόμενοι καθιερωμένοι λαμπροὶ ἑορτασμοί, οἵτινες κατ' ἔτος διὰ συνεργασίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ὁργανοῦνται ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἱεροῦ Φωτίου, ἔδωσαν διὰ μίαν ἀκόμη φοράν ἀφορμὴν νὰ τονισθῇ ἡ μεγάλη προσφορά τοῦ μεγάλου αὐτοῦ Πατριάρχου εἰς τὴν κατοχύρωσιν καὶ προβολὴν τῆς Ὁρθοδόξου ἀληθείας.

Εἶναι εὐτύχημα, ὅτι ἡ προβολὴ τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς πολιτικῆς τοῦ ἱεροῦ Φωτίου συμβάλλεται σημαντικῶς καὶ εἰς τὴν ὑπ' αὐτῶν τῶν Δυτικῶν θεολόγων θετικὴν ἀξιολόγησιν τοῦ Φωτιείου ἔργου, ἥτις μάλιστα ὀδηγεῖ αὐτοὺς εἰς αὐτοκριτικὴν καὶ εἰς προσπάθειαν ἀποδυναμώσεως τῶν πλανῶν των διὰ νέων ἐρμηρειῶν, τοῦθ' ὅπερ γεννᾷ τὴν ἐλπίδα, ὅτι θὰ ἔλθῃ ἡμέρα, καθ' ἣν ὁ ἱερός Φώτιος καὶ ὑπ' αὐτῶν θὰ ἔχῃ δικαιοθῆ πλήρως.

Τὸ Ζήτημα τῶν σχέσεων Ἐκκλησίας καὶ Κράτους.

Ἐν συνεχείᾳ πρόπει νὰ τονισθῇ, ὅτι κατὰ τὴν ἐν τῷ Διορθοδόξῳ Κέντρῳ τῆς Ἱ. Μονῆς Πεντέλης καθιερωμένην ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἱ. Φωτίου σύσκεψιν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου, καὶ τῶν Σεβ. Συνδικῶν καὶ ἄλλων Ἀρχιερέων μετὰ τῶν Καθηγητῶν, Ὑφηγητῶν καὶ λοιπῶν ἐκπροσώπων τῆς Θεο-

όρισουν οἱ Πρόεδροι τούτων, ὁ Διάλογος de facto καὶ οὐσιαστικῶς θὰ ἔχῃ ἀρχίσει.

Ἡ Διορθόδοξος Ἐπιτροπὴ πιστεύει ὅτι, καθορίζουσα μίαν τοιαύτην διαδικασίαν, θετικὴν καὶ σύντομον, ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν ἀντίστοιχον ἐπιθυμίαν τῶν σεβασμίων Ἀρχαίων Ἀνατολικῶν Ἐκκλησιῶν, αἱ ὁποῖαι διὰ τοῦ στόματος τῶν πλέον ἀρμοδίων προσώπων των ἐξέφρασαν τὴν ἐπιθυμίαν καὶ ἀπόφασιν τῶν Ἐκκλησιῶν των νὰ εἰσέλθουν εἰς Διάλογον μετὰ τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν.

Τοῦτο σημαίνει, ὅτι αἱ δύο πλευραὶ εἶναι ἀποφασισμέναι νὰ συμβάλλουν ἀποτελεσματικῶς εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἐμποδίων εἰς τὸν δρόμον τῆς συνεργασίας των, εἰς τὴν οἰκοδομὴν τῆς μεταξύ των ἐνότητος, ἀκόμη δὲ καὶ εἰς τὴν στερέωσιν τῆς εἰρήνης εἰς ὅλην τὴν περιοχὴν των.

λογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἐγένετο εὐρυτάτη συζήτησις ἐπὶ τῆς λίαν ἐμπεριστοιχισμένης καὶ εὐστοχαιατικῆς εισηγήσεως τοῦ καθηγητοῦ κ. Βλ. Φειδᾶ περὶ τῶν κατὰ τὸν ἱ. Φώτιον σχέσεων Ἐκκλησίας καὶ Κράτους.

Ἐκ τῆς εισηγήσεως καὶ τῆς συζητήσεως ταύτης κατέστη σαφές, ὅτι ἡ μακροίων παράδοσις τῶν σχέσεων αὐτῶν ἐπιβάλλει τὴν ἀρμονικὴν συνεργασίαν τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ πολιτικῆς ἐξουσίας καὶ ἀποκλείει τὸν πλήρη ἀπ' ἀλλήλων χωρισμὸν Ἐκκλησίας καὶ Κράτους.

Ἐὰν παρὰ ταῦτα ὁ ἀντίθετος εἰς τὴν ἑλληνορθόδοξον παράδοσιν χωρισμὸς αὐτὸς ἤθελε ποτὲ ἐπιβληθῇ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἐκ μέρους τοῦ Κράτους, τότε ἀσφαλῶς θὰ ὑπερομεύετο ἡ συνεκτικὴ καὶ ἐνοποιητικὴ δύναμις τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ θὰ ἐτίθετο ἐν κινδύνῳ ἡ ἰδεολογικὴ ταυτότης τοῦ Ἔθνους. Ἡ Ἐκκλησία πάντως θὰ ἐπιζῆσῃ ἀσφαλῶς τοῦ χωρισμοῦ καὶ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ὁργανώσῃ κατὰ τοιοῦτον τρόπον τὸ πνευματικὸν ἔργον της, ὥστε νὰ εἶναι πάντοτε ἡ στοργικὴ μήτηρ καὶ διάκονος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Συνδυάζει αὐτονομίαν καὶ θεονομίαν.

Ὁ προσήκων λόγος, ὅστις ἐξεφωνήθη κατὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς μνήμης τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ ἀνέπτυξε τὸ θέμα «Ἡ παιδεία τῆς ἐλευθερίας καὶ ἡ ἐλευθερία τῆς παιδείας», πρὸς τοῖς ἄλλοις, ἀντέ-

τὴν Κυριακὴν, 11ην Φεβρουαρίου, ἐτελέσθη ἐν τῷ Πατριαρχικῷ καὶ Σταυροπηγιακῷ Ναῶ τοῦ Ἁγίου Παύλου ἀρχιερατικὸν συλλεῖτουργον, εἰς τὸ ὁποῖον ἔλαβον μέρος τὰ μέλη τῆς Διορθοδόξου Ἐπιτροπῆς καὶ κατὰ τὸ ὁποῖον, ἐν μέσῳ πυκνοτάτου ἐκκλησιασματος, ἔψαλεν ἡ Ἑλληνικὴ Βυζαντινὴ Χορωδία, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Λυκούργου Ἀγγελοπούλου.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κίτρους κ. Βαρνάβας, Πρόεδρος τῆς Συνδικτικῆς Ἐπιτροπῆς Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων, συνηντήθη εἰς Γενεύην καὶ μετὰ διςφόρους ἐκκλησιαστικὰς προσωπικότητας, μετὰ δὲ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ αὐτόθι ἐδρεύοντος Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν κ. Φιλίππου Πόττερ εἶχε δις μακρὰν καὶ γόνιμον συνεργασίαν ἐπὶ ζωτικῶν θεμάτων, οὐσιαστικῆς σημασίας.

κρονουσε τον ισχυρισμόν, καθ' όν ό ιδεολογικός ή θρησκευτικός προσανατολισμός τής παιδείας αίρει δήθεν την έλευθερίαν αυτής. 'Ο ισχυρισμός αυτός, ώς έτονίσθη έν τώ λόγω τούτω, είναι άνεδαφικός, διότι ιδεολογικός άποχρωματισμός τής παιδείας δέν είναι δυνατόν νά ύπάρξη. Μόνον άλλαγή του ιδεολογικού χρώματος αυτής θά ήτο δυνατόν νά συμβή. "Ωστε τό ζητούμενον είναι πάντοτε ό προσδιορισμός των άξιολογικών κριτηρίων τής εκλογής μεταξύν τής α' ή β' ιδεολογικής ταυτότητος τής παιδείας.

"Όθεν ό ύγιής άξιολογικός και ιδεολογικός προσανατολισμός των πομπών και των δεκτών τής παιδευτικής λειτουργίας είναι ή πεμπουσία τής παιδείας τής έλευθερίας. Αύτη κορυφώνεται εις την έν Χριστώ έλευθερίαν, ή όποία συνδυάζει αυτονομίαν και θεονομίαν και έμφρύνει τό έλληνορθόδοξον μορφωτικόν ιδεώδες, τό όποϊον λόγω και έργω εκκληροδότησαν εις ήμās οί Τρεις Ίερόραχαι. Εις τό ιδεώδες αυτό πρέπει νά μεινωμεν πιστοί, διά νά διατηρήσωμεν την ιδεολογικήν μας ταυτότητα εισερχόμενοι εις την Ε.Ο.Κ., εις τον προθάλαμον αυτόν τής 'Ηνωμένης Εύρώπης.

Τά γενεσιουργά αίτια.

Μεθ' ικανοποιήσεως ό 'Ελληνικός Λαός επληροφορήθη την σύγκλητον των υπό την προεδρίαν του κ. Προθυπουργού γενομένων συσκέψεων προς αντιμετώπισιν του κύματος βίας και εγκληματικότητας, όπερ ήρξατο άπειλούν και την παιρίδα μας, ώς άπέδειξαν άλλεπάλληλα σχετικά κρούσματα, τά όποια μεταθράσους παρουσιάσθησαν έν μέση ήμέρα έν αυτώ τώ κέντρω τής Προτενούσης.

'Ασφαλώς αί ληφθεΐσαι αποφάσεις περι των έφαρμοσθησομένων κατασταλικών μέτρων είναι λίαν ικανοποιητικά. 'Αλλά, πέραν τούτων, πρέπει νά γίνη συναγερωμός πάντων των παιδευτικών παραγόντων υπό την αιγίδα τής 'Εκκλησίας, ίνα αποφασισθή ή διοργάνωσις άληθούς σταυροφορίας προς καταπολέμησιν των γενεσιουργών αίτιων τής βίας και εγκληματικότητας. Τά γενεσιουργά ταύτα αίτια είναι ή εξάπλωσις του πνεύματος του ώφελιμισμοΰ και του ήδονισμοΰ, ή διά του άμοραλισμοΰ διάβρωσις των πνευματικών θεμελίων τής κοινωνίας μας και ή πνευματική άλλοτριώσις των νέων διά τής άπωλείας τής έλληνοχριστιανικής ταυτότητος των.

Αί γυναίκες έν τή 'Ορθοδόξω 'Εκκλησία.

'Εν μιᾷ εποχῇ, καθ' ήν τοσοΰτος λόγος γίνεται περι τής ισότητος των δύο φύλων και περι του ζητήματος τής ιερωσύνης τής γυναικός, είναι δίως επίκαιρον τό εις τον άείμνηστον υϊόν του Καθηγητήν

Νικόλαον Καρμίσην άφιερωμένον πρόσφατον δημοσίευμα του 'Ακαδημαϊκού και 'Ομοτίμου Καθηγητού του Πανεπιστημίου 'Αθηνών κ. Ίωάννου Ν. Καρμίση, όπερ φέρει τον τίτλον «'Η θέσις και ή διακονία των γυναικων έν τή 'Ορθοδόξω 'Εκκλησία» (έν 'Αθήναις, 1978).

'Ως συνάγεται εκ του βιβλίου τούτου, τό ότι έν τή 'Ορθοδόξω 'Εκκλησία οΰδέποτε έδόθησαν εις τās γυναίκας ιερατικά δικαιώματα και καθήκοντα και οΰδένα τρόπον σημαίνει «μειώσιν αυτών και τής πολυτίμου και άναντικαταστάτου διακονίας και άποστολής αυτών έν τή 'Εκκλησία και τώ κόσμω». "Ολωσ τουναντίον ή μοναδική και άπαραίτητος διακονία των αυτη είναι ή πλέον άρμόζουσα αυταίς «τοσοΰτω μάλλον όσα εκ γυναικός 'ό Λόγος σάρξ έγένετο» ('Ιωάν. 1, 14), συνδεθείσης οΰτως αυτης και μετά του μωστηρίου του Χριστου και τής σωτηρίας του κόσμου επ' αυτου, οΰτως ώστε νά γίνεται λόγος υπό πολλων και περι του μωστηρίου τής γυναικός έν τή δημιουργία και τή άπολυτρώσει, του περιληφθέντος έν τώ προαιωνίω σχεδίω του Θεου και άποκαλυφθησομένου έσχατολογικώς «έν τή 'Εκκλησία των πρωτοτόκων» ('Εβρ. 12, 13).

Δείγμα πνευματικού άποπροσανατολισμοΰ.

'Εν άρθρω άθηναικής έσπερινής εφημερίδος δικαίως εκφράζεται ή άγανάκτησις του γνωστου δημοσιογράφου κ. Σπ. Αλεξίου διά τηλεοπτικήν εκπομπήν, κατά την όποϊαν ή τηλεπαρουσίαστρια έν συνομιλία της μετά ήθοποιου άηψήνυεν εις αυτον την ερώτησιν: «Πηγαίνετε στήν εκκλησία ή είστε άπελευθερωμένος;».

Μία τοιαύτη ερώτησις οΰ μόνον προδίδει πλήρη σύγχυσιν των έννοιων, αλλά είναι και δείγμα του πνευματικού άποπροσανατολισμοΰ των τηλεθεατών, εις τον όποϊον είναι δυνατόν νά όδηγήσουν άστοχοι τηλεοπτικά εκπομπάι.

"Ωστε δικαίως ό άρθρογράφος ερωτά: «Με ποίο δικαίωμα θεώρησε ώς σκλάβους όλα τά εκατομμύρια των 'Ελλήνων πού πηγαίνουν στήν 'Εκκλησία και οί μόνοι έλευθεροί είναι, για την κυρία αυτή, όσοι δέν πηγαίνουν;». Αύτη άγνωσεί, ότι μόνον «ό Πνεΰμα Κυρίου, εκεί έλευθερία». 'Επομένως είναι δεδικαιολογημένον τό συμπέρασμα του άρθρογράφου: «'Ο μέσος άκροατής τής επίσημης φωνής του Κράτους, όπως είναι ή Τηλεόρασις, δέν κάθεται νά ξεχωρίση άν τον χαρακτηρισμό τον έδωσε μόνη της μιᾷ κυρία, πού δουλεύει για την ΕΡΤ, αλλά νομίζει πως αυτᾷ πιστεύει ή ίδια ή ΕΡΤ και άτε οί όποιοσδήποτε άλλες άντιεκκλησιαστικές προπαγάνδες και οί μάρτυρες του Ίεχωβά παίρνουν μηδέν για τό έργον τους μπροστά σ' αυτή την «επιτυχία».

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ίερά Σύνοδος

Τήν 10ην Ίανουαρίου 1979 επανέλαβε τὰς ἐργασίας Τῆς ἡ Ίερά Σύνοδος ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Σεραφεῖμ καὶ ἡσυχολήθη μετὰ τὰ ἐξῆς θέματα:

Κατ' ἀρχὰς ἐπεκυρώθησαν αἱ κατ' ἐξουσιοδότησιν ἐνέρ- γειαι τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου τῆς Ίερας Συνόδου.

Ἀκολούθως ἡ Ίερά Σύνοδος συνεζήτησε περὶ τῆς προσε- χοῦς ἐκτάκτου συγκλήσεως τῆς Ίεραρχίας τὴν 23, 24, 25 καὶ 26ην Ίανουαρίου 1979.

Τὰ θέματα τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι τὰ ἐξῆς:

1. Πλήρωσις τῆς χηρεύουσας Ίερας Μητροπόλεως Χίου.
2. Πλήρωσις τῆς νεοσυσταθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 4965) 2358) 2.12.78 Πράξεως τῆς Ι.Σ.Ι. (ΦΕΚ 214) Α) 7.12.78) Ίερας Μητροπόλεως Καρπενήσιου.

3. Ἐπισκόπησις τοῦ καταρτισθέντος Σχεδίου Νόμου «περὶ διαζυγίου λόγῳ μακροχρονίου διακοπῆς τῆς ἐγγάμου συμβιώ- σεως», συζήτησις ἐπ' αὐτοῦ καὶ λήψις ἀποφάσεως.

4. Ἐνημέρωσις ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου τῆς Ι.Σ.Ι. ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας.

5. Ἐγκρίσις Κανονισμῶν.

6. Ὑ π η ρ ε σ ι α κ ἄ.

Τὸ καταρτισθὲν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης περὶ τῶν ἐν διαστάσει διαδιόντων σχέδιον νόμου ἐκιοινοποιήθη εἰς τὰ Μέλη τῆς Σεπτῆς Ίεραρχίας διὰ νὰ λάβουν γνῶσιν.

Ἀπεφασίσθη ὡσαύτως, ὅπως Ἐπιτροπὴ ἐκ Συνοδικῶν Ίε- ραρχῶν ἐπισκεφθῆ τὸν Ἀντιπρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως κ. Κων/νον Παπακωνσταντίνου διὰ νὰ συζητήσῃ θέματα, ἀφο- ρῶντα εἰς τὰς καταπατήσεις ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων, δε- δομένης τῆς προσεχοῦς γενικότερας συζήτησεως τοῦ προβλη- ματος τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας.

Κατὰ τὴν ἐπομένην Συνεδρίαν, 11.1.79, ὑπὸ τὴν Προ- εδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Σεραφεῖμ, ἡ Ίερά Σύνοδος ἡσυχολήθη μετὰ τὰ ἐ- ξῆς θέματα:

Κατ' ἀρχὴν ἐν ἀναμονῇ τῆς συγκλήσεως τῆς Ίεραρχίας ἡ Ίερά Σύνοδος ἡσυχολήθη μετὰ τὰ ἀφορῶντα εἰς τὰς διαδικα- σίας καὶ τὴν προετοιμασίαν τῶν ἐργασιῶν Αὐτῆς.

Ἀκολούθως ἀνεγνώσθη δραματικὸν κείμενον τοῦ Μακα- ριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ. Χρυσόστομου, ἐπικαλου- μένου τὴν συμπράστασιν τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας διὰ τὸν σεβασμὸν τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων εἰς τὴν μαρτυρικὴν Μεγαλόνησον. Εἰς τὸ ἱστορικὸν ὡς ἄνω κείμενον τοῦ Ἀρχι- επισκόπου Κύπρου ὑπεγράμμισθη, ὅτι ἐξακολουθοῦν νὰ παρα- διάζωνται κατὰ τρόπον ἀπάνθρωπον τὰ ἀνθρώπινα δικαίω- ματα, πρόσφυγες ζοῦν ὑπὸ σκηνάς, χιλιάδες οἱ ἀγνοούμενοι, τὸ 40 ο)ο τοῦ Κυπριακοῦ ἐδάφους κατέχεται ἐξακολουθητι- κῶς ἀπὸ τοὺς εἰσβολεῖς. Ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς Ίερας Συνό- δου, ὅπως εἰσηγηθῆ εἰς τὴν Ίεραρχίαν τὴν σύνταξιν διακη- ρύξεως — ἐκκλήσεως — πρὸς τὰς ὁμοδόξους Ἐκκλησίας καὶ ἑτεροδόξους, τοὺς Ἠγέτας ἔλων τῶν Κρατῶν, καὶ τοὺς Βου- λευτὰς καὶ Γερουσιαστὰς τῆς Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας.

Παράλληλος ἀπόφασις ἐλήφθη καὶ διὰ τὴν κατάφορον κα- ταπάτησιν τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων εἰς τὴν μαρτυρικὴν Βόρειον Ἡπειρον.

Τέλος ἡ Ίερά Σύνοδος ἀπησυχολήθη μετὰ τὴν δραστηριότητα τοῦ ἐν Ἀμερικῇ καὶ ἐν Ἑλλάδι δρώντος Ἀρχιμ. Εὐδοσίου Παπαστεφάνου καὶ ἀπεφάσισεν, ὅπως ληφθοῦν μέτρα δεδο- μένης τῆς σαφοῦς ἀποκλίσεως τοῦ ἐν λόγῳ Ἀρχιμηνδρίτου ἀπὸ τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως καὶ διδασκαλίας.

Ἐξ ἄλλου, κατὰ τὴν Συνεδρίαν τῆς Δ.Ι.Σ. τὴν 18.1.1979, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθη- νῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Σεραφεῖμ, ἡ Ίερά Σύνοδος ἡσχο- λήθη μετὰ τὴν μελέτην τῶν «περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐνοριῶν» καὶ «περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων» κανονισμῶν. Οἱ κανο- νισμοὶ οὗτοι θὰ ὑποβληθοῦν εἰς τὴν συνερχομένην Ίεραρ- χίαν πρὸς ἐπικύρωσιν. Ἐπίσης ἡσυχολήθη μετὰ τὴν προώθησιν ὑπερρεσιακῶν θεμάτων.

Ἀκολούθως καὶ περὶ ὥραν 12.00ην μεσημερινὴν ἐπεδόθη- σαν ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου τῆς Ίερας Συνόδου καὶ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Σεραφεῖμ τὰ πτυχία εἰς 30 Ἀ- δελφὰς νοσοκόμους, αἱ ὁποῖαι ἀπεφοίτησαν ἀπὸ τὴν ἐκκλη- σιαστικὴν Σχολὴν Νοσοκόμων «Η ΟΑΓΜΠΙΑΣ».

Εἰς τὴν σεμνὴν τελετὴν παρίσταντο οἱ Σεβασμιώτατοι Σύ- νεδροι τῆς Ίερας Συνόδου καὶ ἑτεροὶ Ἀρχιερεῖς, ὁ Δ)ντῆς καὶ τὰ Μέλη τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύ- ματος Ν.Γ.Ε.Ε., ἱατροὶ καὶ ἀδελφαὶ τοῦ Ἰδρύματος καὶ πλῆ- θος κόσμου, οἱ ὁποῖοι συνεχάρησαν τὰς νέας ἀδελφὰς νοσοκό- μους καὶ ἠδύχηθησαν εἰς αὐτὰς μετὰ τοῦ Μακαριωτάτου Προ- εδρου τοῦ Ἰδρύματος τὴν θείαν ἐδλογίαν εἰς τὴν ὑψηλὴν ἀπο- στολήν τῆς Ἀδελφῆς Νοσοκόμου.

Ίερά Μητρόπολις Γαλλίας - Ἐξαρχία πάσης Ἰθρηρίας

Ἀ π ὸ τ ἡ ν κ ἰ ν ἡ σ ἰ ν τ ο ῦ Σ ε β α σ μ ῖ ο τ ἄ τ ο υ
Μ η τ ρ ο π ο λ ῖ τ ο υ Γ α λ λ ῖ α ς κ. Μ Ε Λ Ε Τ Ι Ο Υ
Σ Υ Ν Ε Ρ Γ Α Σ Ι Α Ι :

Τὴν 7ην Σεπτεμβρίου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Γαλλίας κ. Μελέτιος ἔσχε μακρὰν συνεργασίαν μετὰ τοῦ κ. CLAUDE MASSOL, Προέδρου τῆς Ἑταιρίας ALUMINIUM τῆς Ἑλλά-δος, ἐπὶ τοῦ θέματος ἀνεγέρσεως τοῦ νέου κτιριακοῦ συγκροτή- ματος εἰς CHATENAY - MALABRY.

Τὴν 13ην Σεπτεμβρίου συνεργάσθη μετὰ τοῦ κυρίου Κωστῆ Ζαφειροπούλου, Προέδρου τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου τῶν ἐν Μασσαλίᾳ Ὁρθοδόξων Ἑλληνικῶν Ἐνοριῶν, καθὼς καὶ μετὰ τοῦ ἱατροῦ κ. Θωμᾶ Εἰθυμίου. Τὴν 15ην, μετὰ τοῦ Ἐντιμολ. Ἀρχοντος τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας κ. Ὀλιβιέ Κλεμάν, Καθηγητοῦ τοῦ Ὁρθοδόξου Θεολογικοῦ Ἰνστιτούτου τοῦ Ἁγίου Σεργίου, ἐπὶ θεμάτων ἀφορῶντων τὴν Ὁρθοδοξίαν ἐν Γαλλίᾳ. Τὴν 19ην, μετὰ τοῦ Ἐντιμολ. κ. Ἀντωνίου Γα- λάνη, Ταμίου τοῦ Καθεδρικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, ἐπὶ θεμάτων τοῦ Ναοῦ. Τὴν 20ην, μετὰ τοῦ Ὀσιολ. πα- τρὸς Ἰωάννου RENNETEAU, ἐπὶ θεμάτων τῆς Γαλλικῆς Τη- λεοράσεως.

Τὴν 24ην Σεπτεμβρίου προήδρευσε τῆς Συνεδριάσεως τῆς Ἐφορίας τοῦ Καθεδρικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, εἰς τὴν ὁποῖαν ἔλαβον μέρος οἱ κ.κ. Ἀντώνιος Γαλάνης, Γε- ράσιμος Ἰγγλέσης, Νικόλαος Βαρκάδος, Γεώργιος Λαρούνης,

Έμμαουήλ Ροδοκανάκης, Παντελής Σκαρβέλης και Κωνσταντίνος Κρυσταλλίδης.

Τὴν 3ην Ὀκτωβρίου συνειργάσθη μετὰ τοῦ Ἀξιωματικοῦ τῆς Γαλλικῆς Ἀστρονομίας κ. RENE JOUENET. Τὴν 4ην μετὰ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Ὀλιβιέ Κλεμάν και τοῦ Ἱεροῦ Διακόνου κ. Ἰωακείμ Τσοπάνογλου, τὴν δὲ 6ην, μετὰ τοῦ Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρεσβυτέρου κ. Μπόρις Μπομπρίνοβ. Τὴν 10ην, μετὰ τοῦ κ. GERARD STEFANESCO, ὑπευθύνου τῶν ἐκπομπῶν Γαλλικῆς Ραδιοφωνίας «Ὁρθοδοξία και Ἀνατολικὸς Χριστιανισμός». Τὴν 18ην, μετὰ τοῦ Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρεσβυτέρου κ. Ἠλία Μέλια, Καθηγητοῦ τοῦ Ὁρθοδόξου Θεολογικοῦ Ἰνστιτούτου τοῦ Ἁγίου Σεργίου και Ἱ. Προϊσταμένου τῆς Γεωργιανῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἁγίας Νίνας. Τὴν 28ην, μετὰ τοῦ πρώην Ἰπουργοῦ κ. JACQUES BOMEL, Προέδρου τοῦ Γενικοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἄνω Σηκουάνα Παρισίων και τῆς κυρίας Ἐλένης DE ROCHEFORT, ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς ἀνεγέρσεως Οἴκου Φοιτητρίας εἰς CHATENAY - MALABRY. Τὴν 30ην, μετὰ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Σασίμων Ἱερεμίου.

Τὴν 31ην Ὀκτωβρίου, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κυρίου CLAUDE MASSOL, Προέδρου τῆς Ἐταιρίας ALUMINIUM τῆς Ἐλλάδος, ἐπεσκέψθη τὸν Νομάρχην τῆς Νομαρχίας Ἄνω Σηκουάνα Παρισίων και συνειργάσθη μετ' αὐτοῦ διὰ τὸ θέμα τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ Οἴκου Φοιτητρίας εἰς CHATENAY - MALABRY.

Π Ε Ρ Ι Ο Δ Ε Ι Α Ι :

Τὴν Κυριακὴν 12ην Ὀκτωβρίου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Γαλλίας κ. Μελέτιος ἐτέλεσεν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἐδαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Ἀυθῶνος τὴν εἰς Ἐπίσκοπον Χειροτονίαν τοῦ Ἐφηφισμένου Θεοφιλεστάτου Κλαυδίουπόλεως κ. Βλακίου, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Τρανυπόλεως κ. Δαμασκηνῶ, Διδυμοτείχου κ. Ἀγαθαγγέλου, Λαρίσης κ. Σαραφείμ, Γρεβενῶν κ. Σεργίου, τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων Χερσῶνος κ. Πέτρου, Σασίμων κ. Ἱερεμίου, Ἀρίστης κ. Βασιλείου, τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Θεοδώρητου Τσιριγώτη, τῶν Αἰδεσιμ. Πρεσβυτέρων Ἐδαγγέλου Ἀνδριτσπούλου, Κωνσταντίνου Κρασάκη και Ἀθανασίου Ἰσκού, τοῦ Ἱεροῦ Διακόνου Ἰωακείμ Τσοπάνογλου και τοῦ Ἱεροῦ Διακόνου τοῦ Πατριαρχικοῦ Κέντρου τοῦ CHAMBESY. Εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις ἐπὶ τῷ εὐτυχεῖ διὰ τὴν Μητρόπολιν γεγονῶτι τούτῳ ἔλαβον μέρος, ἐκτός τῶν Προξενικῶν και Κοινοτικῶν παραγόντων τῆς Ἀυθῶνος, ἀντιπρόσωποι τῶν Παροικιῶν Γρενόβλης, SAINT - ETIENNE, PONT - DE - CHERUI, ὁ Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γεώργιος Τσέτσης και ὁ Γενικὸς Πρόξενος Μασσαλίας κ. Ἀπόστολος Ἀννίος μετὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ. Ἐπίσης προσήλθον και ἐτίμησαν τὸν νέον Ἐπίσκοπον ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Καρδιναλίου - Ἀρχιεπισκόπου Ἀυθῶνος Ἀρχιεπίσκοπος τοῦ CHAMBERY MGR. BONTEMPS, ὁ Ἐπίσκοπος τῆς Γρενόβλης και Ἀντιπρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Ἱεραρχίας MGR. MATAGRIN, ὁ Ἐπίσκοπος τῆς SAINT - ETIENNE MGR. ROUSSET, ὁ Βοηθὸς Ἐπίσκοπος Ἀυθῶνος MGR. DELORME, ὁ Ὄσιολ. Πατήρ MICHALON και ἐκπρόσωποι τῶν ἄλλων ἐν Ἀυθῶνι Χριστιανικῶν Ὁμολογιῶν.

Τὴν Δευτέραν 13ην Ὀκτωβρίου, μεταδὸς ἐκ Ἀυθῶνος εἰς Μασσαλίαν, ἐτέλεσε τὴν κηδεῖαν τῆς ἀειμνήστου Ἀγγελικῆς Ζαφείρη, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Σασίμων Ἱερεμίου και τῶν Πανοσιολ. Ἀρχιμανδριτῶν Στεφάνου Χαραλαμπίδη, Κυρίλλου Ἀργέντη και Ἀρχίππου Κάργα.

Τὴν 19ην Ὀκτωβρίου κληθεῖς μετέβη ἐκτάκτως εἰς Ἀθήνας και συμπαραστάθη εἰς τὸν σοβαρῶς ἀσθενούντα Ἀρχοντα τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας κ. Ἀναστάσιον Λεδέντην.

Τὴν Κυριακὴν 22αν Ὀκτωβρίου ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Σασίμων Ἱερεμίας, ἐκπροσωπῶν τὴν Μητροπολίτην, ἐτέλεσε τὰ ἐγκαινία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου τοῦ Μυρο-

δλήτου τῆς Ὁρθοδόξου Ἑλληνικῆς Κοινότητος PORT - SAINT - LOUIS - DU - RHONE.

Τὴν 25ην Ὀκτωβρίου, προσκληθεῖς ἐπίσημως, μετέβη εἰς Λούρδην και ἔλαβε μέρος εἰς εἰδικὴν συνεδρίασιν τῆς Γαλλικῆς Ἱεραρχίας, ἀπευθύνας μήνυμα ἐκ μέρους τῆς διορθοδόξου Ἐπισκοπικῆς Ἐπιτροπῆς ἐν Γαλλίᾳ. Τὴν ἴδιαν ἡμέραν ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Σασίμων Ἱερεμίας μετέβη εἰς Ἀθήνας και τὴν ἐπομένην 26ην, ἐκπροσωπῶν τὸν Μητροπολίτην, ἐτέλεσε τὴν κηδεῖαν τοῦ ἀειμνήστου Ἀναστασίου Λεδέντη, Ἀρχοντος τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἐκφωνήσας ἀνάλογον πρὸς τὸ ἐκλεκτὸν πρόσωπον τοῦ ἐκδημησαντος πρὸς Κύριον ἐπικήδειον λόγον.

Μ Ε Τ Α Κ Ι Ν Η Σ Ε Ι Σ :

Τὴν 6ην Σεπτεμβρίου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Γαλλίας κ. Μελέτιος προσκληθεῖς μετέβη, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Σασίμων Ἱερεμίου, εἰς τὴν δοθεῖσαν Δεξιῶσιν ἐν τῇ Αἰθούσῃ τοῦ Οἴκου AMERIQUE LATINE ὑπὸ τοῦ Συνταγματάρχου κ. Ν. Λαζαρίδη, Ἀκολούθου τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Πρεσβείᾳ.

Τὴν 14ην Σεπτεμβρίου, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Αἰδεσιμ. Πρωτοπρεσβυτέρου κ. Παναγιώτου Σιμιγιάτου, παρηκολούθησεν εἰς τὸ PALAIS DE CHAILLOT τὴν δοθεῖσαν παράστασιν Ἐθνικῶν Χορῶν τῆς Κύπρου ὑπὸ τοῦ συγχρηστήματος Νέων και Νεανίδων Ἀδριανός. Παρέστη πλήθος ἐκλεκτοῦ κόσμου.

Τὴν 22αν Σεπτεμβρίου παρεκάθησεν εἰς Δεῖπνον, παρατεθὲν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Πάστορος BENGT - THURE MOLANDER, τῆς ἐν Παρισίοις Σουηδικῆς Ἐκκλησίας. Τοῦ δεῖπνου τούτου προηγήθη ἐνημερωτικὴ ἐπὶ τῆς Σουηδικῆς Ἐκκλησίας σύσκεψις, εἰς τὴν ὁποίαν, ὡς και εἰς τὸ δεῖπνον ἔλαβον μέρος: τῶν Προτεσταντικῶν Ἐκκλησιῶν οἱ Πάστορες JACQUES MAURY, ANDRE APPEL, RENE BLANC, MAX - AAIN CHEVALLIER, CHRISTIAN SCHMIDT, ALBERT NICOLAS. Ἐκ τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας οἱ MGR. EUGENE ERNOULT, JACQUES DESSEAUX. Ἐκ τῶν Ὁρθοδόξων ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Σασίμων Ἱερεμίας, ὁ Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρεσβύτερος Μπόρις Μπομπρίνοβ και ὁ Ἐντιμολ. Καθηγητῆς Ὀλιβιέ Κλεμάν.

Τὴν 23ην Σεπτεμβρίου, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Αἰδεσιμ. Πρωτοπρεσβυτέρου κ. Παναγιώτου Σιμιγιάτου, μετέβη εἰς τὸ Ὁρθόδοξον Θεολογικὸν Ἰνστιτούτον τοῦ Ἁγίου Σεργίου και παρηκολούθησε τὰς ἐργασίας Ἐπιτροπῆς τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν, εἰς τὴν ὁποίαν ἔλαβον μέρος ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σηλυβρίας κ. Αἰμιλιανός, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ἀνδρούσης κ. Ἀναστάσιος, ὁ Αἰδεσιμολ. Πρεσβύτερος BRIA, ὁ Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρεσβύτερος Ἀλέξιος Κνιάζεφ, Πρύτανις τοῦ Ἰνστιτούτου, οἱ Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρεσβύτεροι Μπόρις Μπομπρίνοβ, Ἠλίας Μέλια, Ἀνδρέας Φυρίλλας και Παναγιώτης Σιμιγιάτος, ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. Νικόλαος Σαμάριν, οἱ Καθηγηταὶ κ.κ. Ὀλιβιέ Κλεμάν, Κωνσταντίνος Ἀνδρόνικωφ, Νικόλαος Λόσκυ. Μετὰ τὰς ἐργασίας παρετέθη γεῦμα.

Τὴν 1ην Ὀκτωβρίου παρέθεσε γεῦμα εἰς τὸν παρεπιδημούντα ἐπὶ ὀλιγοήμερον ἐνταῦθα Μητροπολίτην Χαλδίας κ. Κύριλλον.

Τὴν 2αν Ὀκτωβρίου, προσκληθεῖς ἐπίσημως, μετέβη εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν τῆς Παναγίας τῶν Παρισίων, ὅπου ἐτελέσθη ἐπιμνημόσυνος λειτουργία ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀοιδίμου Πάπα Ἰωάννου - Παύλου τοῦ Ιου, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Ἐξοχ. Προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας κ. VALERY GISCARD D' ESTAING.

Τὴν 8ην Ὀκτωβρίου μετέβη μετὰ τοῦ Μακκαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου πρώην Ἀθηνῶν κ. Ἱερωνύμου εἰς τὸ ἐν CHATENAY - MALABRY Ἐκπαιδευτικὸν Ἰδρυμα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὅπου και παρετέθη γεῦμα. Τὴν 8ην παρεκάθησεν εἰς Δεῖπνον, παρατεθὲν ὑπὸ τοῦ Ἀντιπλοίαρχου κ. Γκιόγκιουζα, Ναυτικοῦ Ἀκολούθου τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας. Τὴν 9ην,

προσκληθείς, μετέθετ' εις τήν Ἑλληνικήν Πρεσβείαν ὅπου ἐδόθη Δεξίωσις πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀρχηγοῦ τῶν Ἑλληνικῶν Ναυτικῶν Δυνάμεων κ. Κονοφάου. Τὴν 25ην ἐξεπροσωπήθη ὑπὸ τοῦ Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρεσβυτέρου κ. Παναγιώτου Σιμιγιάτου εἰς τὴν δοθείσαν ὑπὸ τοῦ κ. Πρέσβευος Δημητρίου Παπαϊωάννου Δεξίωσιν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ

ΠΡΟΣ: Ἀποδέκτες Πινάκων «Δ» «Η», «Ι».

ΚΟΙΝ.: ΓΕΕΘΑ(1)η ΜΕΟ(ΠΡ)1 (5) — ΠΡ)2 (5) — 7η ΜΕΟ (5) — ΔΘΡ (5) Σ' ὅλα τὰ Ὑπουργεῖα (ἀνὰ 1) — Ἱερά Σύνοδο (5) — Σ' ὅλες τῖς Μητροπόλεις (ἀνὰ 2).

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ

ΓΕΝΙΚΟΝ ΕΠΙΤ. ΕΘΝ. ΑΜΥΝΗΣ

1η ΜΙΚΤΗ ΕΠΙΤΕΛ. ΟΜΑΣ(ΠΡ)1

Τηλέφ. (Ἑσωτ.) 3666

Φ. 415) 1) 120816

Σ. 328

Ἀριθ. Ἐγκυκλίου 5

Ἀθῆναι, 26 Ἰαν. 79

ΘΕΜΑ: Π ρ ο κ ῆ ρ υ ξ ῆ Κ α τ α τ ἄ ξ ε ω ς Κ λ η ρ ι -
κ ὠ ν γ ι ᾶ Π λ ῆ ρ ω σ ῆ Κ ε ν ὠ ν Θ ἑ -
σ ε ω ν Ἱ ε ρ ἑ ὠ ν Α' ἢ Β' Τ ἄ ξ ε ω ς.

1. Ἐχοντας ὑπόψη τὸ ΝΔ 90)73 «Περὶ Ὀρθοκευτικοῦ Σώματος τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων»,

Π ρ ο κ ῆ ρ ὄ σ σ ο υ μ ε

κατάταξη κληρικῶν τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας γιὰ πληρωσὴ πέντε (5) θέσεων Α' ἢ Β' Τάξεως (Λοχαγοὶ ἢ Ὑπολοχαγοὶ).

2. Οἱ κανεὶς ὀργανικὲς θέσεις τῶν Στρ. Ἱερέων θὰ πληρωθῶν με ἱερεῖς, κατόπιν ἐπιλογῆς μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων ἀγάμων ἢ ἐγγάμων ποὺ φέρουν τὸν δεῦτερο ἱερατικὸ βαθμὸ (πρεσβυτέρου) καὶ ἔχουν ἐκπληρώσει τῖς στρατιωτικὰς τους ὑποχρεώσεις ἢ νομίμως ἀπαλλαγῆ ἀπ' αὐτέσ.

3. Σὲ περίπτωσιν συμπληρώσεως τῶν πέντε (5) θέσεων ἀπὸ Ἱερεῖς Α' Τάξεως, δὲν θὰ προσληφθῆ ὑποψήφιος τῆς Β' Τάξεως.

4. Ἐπὶ πλέον τῶν ἀνωτέρων οἱ ὑποψήφιοι πρέπει:

α. Νὰ ἔχουν τὴν Ἑλληνικὴ Ἰθαγένεια.

β. Νὰ εἶναι πτυχιῶχοι τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου ἢ ἰσοτίμης Ὀρθοδόξης Σχολῆς τοῦ Ἐξωτερικοῦ (ἀναγνωρισμένης ἀπὸ τὸ Κράτος) ἢ φοιτητέσ τούτων (διανύοντασ τουλάχιστον τὸ τρίτο ἔτος σπουδῶν) ἢ ἀπόφοιτοι Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς ἢ Ἐκκλησιαστικοῦ Φροντιστηρίου ἢ Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκαδημίας. Ἀπ' αὐτούσ ὅσοι ἔχουν πτυχίον Ἀνωτάτης Σχολῆς ὀνομάζονται ἱερεῖσ Α' Τάξεωσ (Λοχαγοὶ) καὶ οἱ ὀπόλοιποι ἱερεῖσ Β' Τάξεωσ (Ὑπολοχαγοὶ).

γ. Νὰ ἔχουν ὀρθὴ καὶ ὀγειῆ πίστιν, ἦθος σεμνόν, ὀλο λιτό καὶ γενικῶσ διαγωγὴ ἀνεπίληπτη.

δ. Νὰ ἔχουν πίστιν στὸ Δημοκρατικὸ πολίτευμα τῆσ Χώρασ.

ε. Νὰ μὴ ἔχουν καταδικασθῆ γιὰ κακοῦργημα ἀνεξαρτήτωσ ἀποκαταστάσεωσ ἢ γιὰ κάποιο πλημῆλημα κλοπῆσ, ὀπε-

ξαίρεσεωσ, ἀπάτησ, ἐκδίασεωσ, πλαστογραφίασ, δωροδοκίασ, ἀπιστίασ, γιὰ τὴν ὀηρησία, παραβάσεωσ καθήκοντοσ, συγκοφαντικῆσ δυσφημῆσεωσ, ψευδορκίασ, παραβάσεωσ τῶν νόμων γιὰ μέτρα ἀσφαλείασ τοῦ Κράτοσ, τοῦ Πολιτεύματοσ, τοῦ Κοινωνικοῦ καθεστώτοσ καὶ προστασίασ τῶν ἐλευθεριῶν τῶν πολιτῶν, χρήσεωσ ναρκωτικῶν καὶ λαθρεμπορίασ ἢ γιὰ ἀπόπειρα τούτων, ὀτε νὰ ἐκκρεμῆ σὲ ἄθροουσ τοουσ ποινικῆ διώξῆ γιὰ κάποιο ἀπὸ τὰ προαναφερόμενα ἐγκλήματα.

στ. Νὰ μὴ ἔχουν τιμωρηθῆ γιὰ βαριά, κατὰ τὴν κρίση τῆσ Ἐπιτροπῆσ ἐλέγγου δικαιολογητικῶν (ἄρθρο 4 τοῦ 90)73) ἐκκλησιαστικὰ ἀδικήματα.

ζ. Νὰ εἶναι σωματικῶσ ἱκανοὶ.

η. Νὰ ἔχουν ἡλικία μικρότερη τῶν σαράντα (40) ἐτῶν, ὀμφωνα με τῖς διατάξεισ τοῦ Νόμου «Περὶ Στρατολογίασ».

θ. Ὅσοι ἔχουν τὰ νόμιμα προσόντα καὶ ἐπιθυμοῦν νὰ καταταχθοῦν στὸ Ὀρθοκευτικὸ Σῶμα τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, ὀφείλου νὰ ὀποβάλου ἀίτηση νομίμως χειροσημασμένη, ποὺ πρέπει νὰ ἔχει περιέλθει στὸ Γενικὸ Ἐπιτελεῖο Ἐθνικῆσ Ἀμύνησ) 1η Μικτῆ Ἐπιτελικῆ Ὀμάδα μέχρι τῆ 10η Μαῖου 1979, ἐπισυνάπτοντασ με ποινῆ ἀποκλεισμοῦ τὰ κάτωθι δικαιολογητικὰ:

α. Πιστοποιητικὸ τοῦ ἀρμοδίου Δημάρχου ἢ Προέδρου Κοινότητασ με τὴν θεωρημένη ἀπὸ τὴν ἐκδίδουσα Ἀρχὴ φωτογραφία τοῦ ὀποψηφίου, στὸ ὀποῖο νὰ ὀπάρχει ἡ ἡλικία του καὶ νὰ φαίνεται ὅτι ἔχει τὴν Ἑλληνικὴ Ἰθαγένεια.

β. Ἐγκυρο ἀντίγραφο τοῦ τίτλου σπουδῶν τοουσ ἢ πιστοποιητικὸ τῆσ Σχολῆσ τοουσ.

γ. Πιστοποιητικὸ τύπου «Α» τοῦ ἀρμοδίου Στρατολογικοῦ Γραφείου.

δ. Πιστοποιητικὸ τῆσ ἀρμοδίασ Ἐκκλησιαστικῆσ Ἀρχῆσ γιὰ τὸ κανονικὸ καὶ τὴ χρονολογία τῆσ χειροτονίασ τοουσ, καθῶσ καὶ γιὰ τὸ ἦθος καὶ τὴ διαγωγὴ τοουσ γενικῶσ, ὀπως ὀρίζεται στὴν παράγραφο 4γ καὶ 4στ τῆσ παρούσασ.

ε. Πιστοποιητικὸ τῆσ ἀρμοδίασ Ἀστυνομικῆσ Ἀρχῆσ γιὰ τὴν ἀνεπίληπτη διαγωγὴ τοουσ. Τὸ πιστοποιητικὸ αὐτὸ ὀποβάλλεται ἀπὸ τὴν ἐκδίδουσα Ἀρχὴ ἀπευθείασ στὸ Γενικὸ Ἐπιτελεῖο Ἐθνικῆσ Ἀμύνησ, με ὀποχρέωση τῶν ὀποψηφίων νὰ ἐπισυνάψουν ἐσβαίωση τῆσ ἐν λόγῳ Ἀρχῆσ γιὰ τὸ ὅτι ὀποδλήθηκα σ' αὐτὴν ἢ σχετικὴ ἀίτηση.

στ. Ἀντίγραφο Ποινικοῦ Μητρώου.

ζ. Πιστοποιητικὸ τῶν Εἰσαγγελίων Ἐφετῶν καὶ Πρωτοδικῶν τοῦ τόπου κατοικίασ τοουσ, στὸ ὀποῖο νὰ φαίνεται ὅτι δὲν ἐκκρεμῆ σὲ ἄθροουσ τοουσ ποινικῆ διώξῆ.

8. Ἐκεῖνοι ποὺ κρίνονται ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ΝΔ 90)73 ὅτι ἔχουν τὰ νόμιμα προσόντα μονιμοποίησεωσ παραπέμπονται με διαταγὴ τοῦ Ἀρχηγοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Ἐθνικῆσ Ἀμύνησ στὴν Ἀνώτατη Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ Στρατοῦ γιὰ ἐξέταση τῆσ σωματικῆσ τοουσ ἱκανότητασ. Ὅσοι δὲν παρουσιαστοῦν ἐγκαιρα στὴν εξέταση, ἀποκλείονται.

7. Σχετικῆσ πληροφορίασ παρέχονται ἀπὸ τὴν Δ)νη Ὀρθοκευτικοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Ἐθνικῆσ Ἀμύνησ καὶ σ' ὀλεσ τῖς Δ)νωσεισ Ὀρθοκευτικοῦ τῶν μεγάλων Μονάδων.

8. Ἡ παρούσα νὰ δημοσιευθῆ μερίμνη τῆσ 7ησ ΜΕΟ) ΓΕΕΘΑ σὲ δύο ἡμερηῖαισ ἐφημερίδασ ποὺ ἐκδίδονται στὴν Ἀθῆνα καὶ τῆ Θεσ)νίκῃ καὶ σὲ τρία συνεχῆ φύλλα καὶ νὰ ἀνακοινωθῆ ἀπὸ τὸ Ραδιόφωνο καὶ τὴν Τηλεόραση.

Ο ΓΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΤΣΑΔΗΜΑΣ

Ἀκοῖἔδῆσ Ἀντίγραφο

Ἀθανάσιος Τσιτσιούλασ

Δ)γὸσ (ΣΤ) Γραμματέασ Β' Κλάδου

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Άρχιεπισκοπή Άθηνών

Έχοντας υπ' όψει τὰς διατάξεις: α) τῶν ἄρθρων 38 πρῆρ. 2, καὶ 67 τοῦ Ν. 590)1977, β) τοῦ Ν.Α. 1398)1973, γ) τοῦ Ν. 673)1977 καὶ δ) τὴν ὑπ' ἀριθ. 3090)13.9.1977 Ἀπόφασιν Ἡμῶν «Περὶ κατανομῆς τῶν ὀργανικῶν θέσεων Διακόνων εἰς Ἑνοριακοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν» καὶ προκειμένου, ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίας Βαρβάρας—Δάφνης, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους, ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 34)16 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2)69 Κανονισμοῦ, «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημεριῶν» προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης προκηρύξεως εἰς τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 7ῃ Φεβρουαρίου 1979

† Ὁ Ἀθηνῶν ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Ἱερὰ Μητρόπολις Κερκύρας καὶ Παξῶν

Έχοντας υπ' όψει τὰ ἄρθρα 33 καὶ ἐξῆς τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2)1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «περὶ Ἱ. Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημεριῶν», προσκαλοῦμεν τοὺς ἔχοντας τὰ νόμιμα προσόντα καὶ βουλομένους νὰ καταλάβωσι μίαν τῶν κάτωθι κενῶν ὀργανικῶν Ἐφημεριακῶν θέσεων, ὅπως, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης προκηρύξεως ἐν τῷ Περιοδικῷ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ», ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ.

1. Σπαρτεροῦ, 2. Νεοχωρίου καὶ 3. Ἀγίου Σπυρίδωνος Λειβαδίου Βελονάδων.

Ἐν Κερκύρα τῆ 8ῃ Ἰανουαρίου 1979

† Ὁ Κερκύρας καὶ Παξῶν ΠΟΥΓΚΑΡΠΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας

Έχοντας υπ' όψει τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 33 καὶ 34 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2)1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημεριῶν», καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ἵνα καταλάβωσι τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ κάτωθι Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱ. Μητροπόλεως ὅπως, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ», ὑποβάλωσιν ἡμῖν σχετικὴν αἴτησιν μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν, ἵνα προβῶμεν εἰς τὴν ἀνακήρυξιν τῶν ὑποψηφίων τῆς ἐν λόγῳ ἐφημεριακῆς θέσεως Καρουσίου.

Ἐν Αἰγίῳ τῆ 29ῃ Ἰανουαρίου 1979

† Ὁ Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Σιδηροκάστρου

Έχοντας υπ' όψει: α) Τὸ Ν.Α. 1398)1973 «Περὶ συστάσεως ὀργανικῶν θέσεων Διακόνων κλπ.» καὶ β) τὸ ἄρθρον 52 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2)1969 κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημεριῶν», προσκαλοῦμεν τοὺς ἔχοντας τὰ ὑπὸ τῶν Θεῶν καὶ Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τῆς Πολιτείας προβλεπόμενα προσόντα καὶ βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὰς θέσεις τῶν Διακόνων τῶν Ἱερῶν Ναῶν α) Τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Γεωρ-

γίου Σιδηροκάστρου, β) Ἱεροῦ Ναοῦ Εὐαγγελιστρίας Σιδηροκάστρου καὶ γ) Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἡρακλείας, ὅπως ἐντὸς τοῦ μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Σιδηροκάστρῳ τῆ 31ῃ Ἰανουαρίου 1979

† Ὁ Σιδηροκάστρου ΙΩΑΝΝΗΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως

Έχοντας υπ' όψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2)1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημεριῶν» καὶ προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν πλήρωσιν μιᾶς κενῆς διακονικῆς θέσεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Δημητρίου Συκεῶν, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τῶν Ἱ. Κανόνων καὶ Νόμων ἀπαιτούμενα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ἐν τῷ Περιοδικῷ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ», ὑποβάλωσιν ἡμῖν ταῦτα.

Ἐν Νεαπόλει τῆ 12ῃ Φεβρουαρίου 1979

† Ὁ Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς

Έχοντας υπ' όψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 53 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2)1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, «περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημεριῶν», καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀριζόμενα δικαιολογητικὰ, μετὰ σχετικῆς αἰτήσεως, πρὸς κατάληξιν τῆς κενῆς Διακονικῆς θέσεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἰωάννου Μακροπούλου.

Σπάτα, τῆ 13ῃ Φεβρουαρίου 1979

† Ὁ Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς ΑΓΑΘΟΝΙΚΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΟΝ ΣΥΝΟΔΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

ΤΟΥ Ν. Α. 87)1974

ΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΕΠΙΚΡΙΜΑ

Άριθμ. { Πρωτ. 399 Ἀθήνησι τῆ 26-1-1979
Διεκπ. 122

Π ρ ο ς

Τὸν Ἀρχιμ. Θεοδόσιον Καπράλον

(ἀγνώστου διαμονῆς)

Καλεῖται ἵνα ἐμφανισθῆς ἀutoπροσώπως ἐνώπιον τοῦ Δευτεροβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου τοῦ Ν.Α. 87)1974 τῆ 14ῃ Μαρτίου 1979 ἡμέρᾳ Τετάρτη καὶ ὥρα 9ῃ μ.μ. ἵνα δικασθῆς ὡς κατηγορούμενος ἐπὶ ἀντικανονικοῖς παραπτώμασι, περὶ ὧν κατεδικάσθης ὑπὸ τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου τοῦ Ν. 214)1967 εἰς Καθάρσεις.

Προσεπιδηλοῦμέν σοι, ὅτι, ἂν μὴ ἐμφανισθῆς τῆ ὡς ἀνω ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρᾳ θέλεις δικασθῆ ἐρήμην.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΟΥ ΣΥΝΟΔΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

† Ὁ Ἀθηνῶν ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

Ἀρχιμ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀριθμ. { Πρωτ. 400
Διεκπ. 122

Ἀθήνησι 26-1-1979

Ἀριθμ. { Πρωτ. 403
Διεκπ. 122

Ἀθήνησι τῆ 26-1-1979

Π ρ ὀ ς

Τὸν Ἱερομόναχον Χρυσόστομον Ἀπολλωνᾶτον
(ἀγνώστου διαμονῆς)

Καλεῖται ἵνα ἐμφανισθῆς ἀτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ Δευ-
τεροβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου τοῦ Ν.Δ. 87)1974 τῆ 14ῃ
Μαρτίου 1979 ἡμέρα Τετάρτη καὶ ὥρα 8ῃ μ.μ. ἵνα δικασθῆς
ὡς κατηγορούμενος ἐπὶ ἀντικανονικοῖς παραπτώμασι, περὶ ὧν
κατεδικάσθης ὑπὸ τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου
τοῦ Ν. 214)1967 εἰς Καθαίρεσιν.

Προσπεριηλομένῳ σοι, ὅτι, ἂν μὴ ἐμφανισθῆς τῆ ὡς ἄνω
ἡμέρα τε καὶ ὥρα θέλεις δικασθῆ ἑρήμην.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΟΥ ΣΥΝΟΔΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

† Ὁ Ἀθηνῶν ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

Ἀρχιμ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀριθμ. { Πρωτ. 401
Διεκπ. 122

Ἀθήνησι τῆ 26-1-1979

Π ρ ὀ ς

Τὸν Ἱερομόναχον Κάλλιστον Χριστίδην
τέως κληρικὸν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Βερροίας καὶ Ναούσης
(ἀγνώστου διαμονῆς)

Καλεῖσαι ἵνα ἐμφανισθῆς ἀτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ Δευ-
τεροβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου τοῦ Ν.Δ. 87)1974 τῆ 14ῃ
Μαρτίου 1979 ἡμέρα Τετάρτη καὶ ὥρα 8ῃ μ.μ. ἵνα δικασθῆς
ὡς κατηγορούμενος ἐπὶ ἀντικανονικοῖς παραπτώμασι, περὶ ὧν
κατεδικάσθης ὑπὸ τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου
τοῦ Ν. 214)1967 εἰς Καθαίρεσιν.

Προσπεριηλομένῳ σοι, ὅτι, ἂν μὴ ἐμφανισθῆς τῆ ὡς ἄνω
ἡμέρα τε καὶ ὥρα θέλεις δικασθῆ ἑρήμην.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΟΥ ΣΥΝΟΔΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

† Ὁ Ἀθηνῶν ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

Ἀρχιμ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀριθμ. { Πρωτ. 402
Διεκπ. 122

Ἀθήνησι τῆ 26-1-1979

Π ρ ὀ ς

Τὸν Ἀρχιμ. Δωρόθεον Φλέγγων
τέως κληρικὸν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν
(ἀγνώστου διαμονῆς)

Καλεῖσαι ἵνα ἐμφανισθῆς ἀτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ Δευ-
τεροβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου τοῦ Ν.Δ. 87)1974 τῆ 13ῃ
Μαρτίου 1979 ἡμέρα Τρίτη καὶ ὥρα 8ῃ μ.μ. ἵνα δικασθῆς
ὡς κατηγορούμενος ἐπὶ ἀντικανονικοῖς παραπτώμασι, περὶ ὧν
κατεδικάσθης ὑπὸ τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου
τοῦ Ν. 214)1967 εἰς Καθαίρεσιν.

Προσπεριηλομένῳ σοι, ὅτι, ἂν μὴ ἐμφανισθῆς τῆ ὡς ἄνω
ἡμέρα τε καὶ ὥρα θέλεις δικασθῆ ἑρήμην.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΟΥ ΣΥΝΟΔΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

† Ὁ Ἀθηνῶν ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

Ἀρχιμ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Π ρ ὀ ς

Τὸν Ἱερομόναχον Συμεὸν Μαρκοζάφτην ἢ Μαρκοζάφην
τέως κληρικὸν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φλωρίνης
(ἀγνώστου διαμονῆς)

Καλεῖσαι ἵνα ἐμφανισθῆς ἀτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ Δευ-
τεροβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου τοῦ Ν.Δ. 87)1974 τῆ 13ῃ
Μαρτίου 1979 ἡμέρα Τρίτη καὶ ὥρα 8ῃ μ.μ. ἵνα δικασθῆς
ὡς κατηγορούμενος ἐπὶ ἀντικανονικοῖς παραπτώμασι, περὶ ὧν
κατεδικάσθης ὑπὸ τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου
τοῦ Ν. 214)1967 εἰς Καθαίρεσιν.

Προσπεριηλομένῳ σοι, ὅτι, ἂν μὴ ἐμφανισθῆς τῆ ὡς ἄνω
ἡμέρα τε καὶ ὥρα θέλεις δικασθῆ ἑρήμην.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΟΥ ΣΥΝΟΔΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

† Ὁ Ἀθηνῶν ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

Ἀρχιμ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀριθ. { Πρωτ. 404
Διεκπ. 122

Ἀθήνησι τῆ 26-1-1979

Π ρ ὀ ς

Τὸν Ἱερομόναχον Γεράσιμον Σελάρων
τέως κληρικὸν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Βερροίας καὶ Ναούσης
(ἀγνώστου διαμονῆς)

Καλεῖσαι ἵνα ἐμφανισθῆς ἀτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ Δευ-
τεροβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου τοῦ Ν.Δ. 87)1974 τῆ 13ῃ
Μαρτίου 1979 ἡμέρα Τρίτη καὶ ὥρα 8ῃ μ.μ. ἵνα δικασθῆς
ὡς κατηγορούμενος ἐπὶ ἀντικανονικοῖς παραπτώμασι, περὶ ὧν
κατεδικάσθης ὑπὸ τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου
τοῦ Ν. 214)1967 εἰς Καθαίρεσιν.

Προσπεριηλομένῳ σοι, ὅτι, ἂν μὴ ἐμφανισθῆς τῆ ὡς ἄνω
ἡμέρα τε καὶ ὥρα θέλεις δικασθῆ ἑρήμην.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΟΥ ΣΥΝΟΔΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

† Ὁ Ἀθηνῶν ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

Ἀρχιμ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟΝ ΣΥΝΟΔΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

ΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΕΠΙΚΡΙΜΑ

Ἀριθμ. { Πρωτ. 297
Διεκπ. 80

Ἀθήνησι τῆ 15-2-1979

Π ρ ὀ ς

Τὸν Ἱερέα Σταῦρον Κασκάνην
τέως ἐφημέριον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πρεβέζης
(ἀγνώστου διαμονῆς)

Καλεῖσαι ἵνα ἐμφανισθῆς ἀτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ Πρω-
τοβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου τῆ 15ῃ Μαρτίου 1979 ἡμέ-
ρα Πέμπτη καὶ ὥρα 8ῃ μ.μ. ἵνα δικασθῆς ὡς κατηγορούμε-

νος επί αντικανονικών παραπτώμασι περί ὧν ἀπελογήθης ἐνώπιον τοῦ ἐκτελοῦντος χρέη ἀνακριτοῦ ἱερέως Κωνσταντίνου Γ'ώτη.

Προσεπιδηλοῦμέν σοι, ὅτι, ἂν μὴ ἐμφανισθῆς τῇ ὥς ἔνω ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρᾳ θέλεις δικασθῆ ἑρήμην.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟΥ ΣΥΝΟΔΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

† Ὁ Κερκύρας καὶ Παξῶν ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

Ἄρχιμ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ — ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Π α ν. Ι. Ζέ π ο υ, Ἀκαδημαϊκοῦ, Ὁ Εὐρωπαϊκὸς Πολιτισμὸς καὶ τὸ μῆνυμα τῶν Δελφῶν. Ἀθήναι, σ. 12.

Ἰ ω. Κ α λ ο γ ῆ ρ ο υ, Καθ. Παν/μίου, Ἡ φιλοπατρία εἰς τὸν θίον, τὴν διδασκαλίαν καὶ τὸ ἔργον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. (Ἀνάτυπον ἀπὸ τὸ περιοδικὸν «Γρηγ. ὁ Παλαμᾶς» 61 (1978)), Θεσ/νίκη 1978, σ. 30.

Ἰ ω. Κ α λ ο γ ῆ ρ ο υ, Καθ. Παν/μίου, Διεθνή Συνέδρια περὶ τῆς Παρθένου Μαρίας εἰς τὴν Ρώμην (12-17 καὶ 17-21 Μαΐου 1975), Θεσσαλονίκη 1976, σ. 122.

Σ ά β β α Ἰ α γ ο υ ρ ί δ η, Καθηγητοῦ Παν/μίου, Ἡ Ἀποκάλυψη τοῦ Ἰωάννη, Ἀθήναι 1978, σ. 115.

Τ ο ὺ α ὰ τ ο ὺ, Ἀπ' τῆ Φάτνη ὡς τὸ Μνημεῖο τὸ κενό, (Βιβλίον Δεύτερον — Ἐκλαϊκευμένη Θεολογία), Ἀθήναι, σ. 90.

Τ ο ὺ α ὰ τ ο ὺ, Ψυχολογία καὶ θρησκευτικὴ ζωὴ (Μετὰφραση ἀπὸ τὰ Ἀγγλικά), Θεσ/νίκη 1978, σ. 210.

Ἰ ε ρ ᾶ Μ η τ ρ ὀ π ο λ ι τ ε ς Μ ε σ σ η ν ῖ α ς. Τὸ Ἄσυλον Ἀνιάτων «Ἡ στέγη τῆς Ἐκκλησίας», Ἀθήναι 1977, σ. 38.

Μ η τ ρ ο π. Γ ο ρ τ ὺ ν η ς καὶ Ἀ ρ χ α δ ῖ α ς Τ ι μ ο θ ῆ ο υ, Κοντὰ στὸν ἄρρωστο, Ἐκδ. «Παναγία Καλυδιανή», Ἡράκλειον Κρήτης 1978, σελ. 91.

Τ ῖ τ ο υ Ἰ ε μ μ. Μ α τ θ α ῖ ᾱ κ η, Μητροπολίτου πρ. Παραμυθίας, Φιλιατῶν καὶ Γηρομερίου, Ὁ Γυναίκετος Μοναχισμὸς, Ἀθήναι 1978, σ. 216.

Μ η τ ρ ο π. Λευκάδος καὶ Ἰθάκης Ν ι κ η φ ὀ ρ ο υ, Τὰ δάκρυα. (Ἡ γλῶσσα τῆς Καρδιάς), Ἀθήναι 1972, σ. 48.

Δ η μ η τ ρ ῖ ο υ Ἰ ω. Κ ρ ι κ ῶ ν η, Δρ. Φιλ. - Θεολ., Ὁ Ἄνθρωπος ὑπὸ τὸ φῶς τῆς συγχρόνου Φιλοσοφικῆς καὶ Θεολογικῆς Θεωρήσεως, Ἀθήναι 1977, σ. 16.

Γ. Β. Ἀ ν τ ο υ ρ ᾱ κ η, Αἱ Μοναὶ Μυριοκεφάλων καὶ Ρουστικῶν Κρήτης μετὰ τῶν Παρεκκλησίων αὐτῶν (Συμβολὴ εἰς τὴν ἔρευναν τῶν Χριστιανικῶν μνημείων), Ἀθήναι 1977, σ. 196 + 60 πίν.

Β α σ ι λ ε ῖ ο υ Θ. Σ τ α υ ρ ῖ δ ο υ, Οἱ Οἰκουμενικοὶ Πατριάρχαι 1860 - Σήμερον. (Ἡ Πατριαρχικὴ τάξις) Β' Κείμενα, Θεσ/νίκη 1978, σ. 328.

Ἀ ρ χ ῖ μ. Δ α ν ῖ ῆ λ Γ. Ἀ ε ρ ᾱ κ η, Πότε καὶ πῶς νὰ κοινωνῆς, Ἀθήναι 1978, σ. 87.

Ἐ φ η ς Κ ο κ κ ῖ ν η, Τὰ Χριστούγεννα ἐνδὸς ὄρφανῶ (Νουβέλλα), Ἀθήναι 1978, σελ. 64.

Ἀ σ η μ ῖ ν α ς Π. Δ ε δ ο ὄ σ η, Ἡ φωνὴ τῆς Καρδίας (Τὸ ἡμερολόγιον μιᾶς Μητέρας). Ἐκδοσις Χριστιανικῆς Ἐνώσεως «Ἡ Ἐλπὶς», Ἀθήναι — Δεκέμβριος 1977, σ. 205.

ΠΑΝΤΑΙΝΟΣ, Ἐπίσημον Δελτίον Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας, ἔτος 70όν, Μάρτιος - Ἀπρίλιος 1978, Ἀριθμ. 3 - 4.

ΕΛΛΗΝΟΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΓΩΓΗ, Μηνιαῖον Παιδαγωγικὸν Περιοδικόν, ἔτος ΛΑ', Ἀθήναι, 265, Ἰούλιος 1978.

« ΕΚΚΛΗΣΙΑ »

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐκδιδόμενον κατὰ δεκαπενθήμερον

Ἐπίτροπος τῆς Ἱεραῆς Συνόδου

† Ὁ Πατρῶν ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως

ΘΕΟΦΙΛΟΣ

† Ὁ Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου

ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΚΩΝ. Γ. ΜΠΟΝΗΣ

Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου

Ἀκαδημαϊκός

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Α) Ἐσωτερικοῦ : Δραχμαὶ 300 ἔτησίως.

Β) Ἐξωτερικοῦ : Δολλάρια 12 ἔτησίως.

Τιμὴ ἐκάστου τεύχους μετὰ τοῦ «ΕΦΗΜΕΡΙΟΥ»
δρχ. 15.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κων. Γ. Μπόνης, Ὁμοτ. Καθηγητοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, Ἀκαδημαϊκοῦ, Οἱ Θεολόγοι ὡς ἐνεργὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης τῶν Σέρβων κ. Γερμανὸς ἐπισκέπτεται τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος. Εἰς ἀνταπόδοσιν τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Σεραφείμ.

Μητροπ. Δράμας Διονυσίου, Ἡ Ἀποστολὴ τῶν Κατηχητ. Σχολείων ἐντὸς τῆς συγχρόνου Κοινωνίας.

Μητροπ. Κίτρους Βαρνάβα, Διορθόδοξος Συνέλευσις εἰς Γενεύην.

Παρατηρήσεων στήλη.

Ἐκκλησιαστικὰ Χρονικά.

Παράρτημα.

Κλητήριον Ἐπίκριμα.

Νέα βιβλία—περιοδικά.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ Ἀθῆναι, Ἰασιῶ 1 — Τηλ. 710.73

Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Ἰωάννης Μιχαήλ. Ἀναστασάκη 3, Ζωγράφου. Τηλ. 7787.978.